



ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ
18 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1983

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
168

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 449

Αναθυτικό και Ωρολόγιο Πρόγραμμα Μαθημάτων: 1) Μελέτη Περιβάλλοντος και Μαθηματικά Γ' Τάξης του Δημοτικού Σχολείου. 2) Νεοελληνική Γλώσσα Γ' και Δ' Τάξεων του Δημοτικού Σχολείου.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ .

Έχοντας υπόψη:

- Τις διατάξεις του άρθρου 13 του Ν. 309/76 «περί οργανώσεως και διοικήσεως της Γενικής Εκπαίδευσης».
- Τις διατάξεις των παρ. 1 και 4 της αριθ. Η/5421/7. 7.1982 (ΦΕΚ 474/13.7.82, τ. Β') κοινής απόφασης του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων «περί αναθέσεως αρμοδιοτήτων στους Γρηγοριούς Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων».
- Τις γνωμοδοτήσεις 39/1983 και 45/1983 του Κέντρου Εκπαίδευτικών Μελετών και Επιμορφώσεως (Κ.Ε.Μ.Ε.).
- Τη γνωμοδότηση του Συμβουλίου της Επικρατείας 630/1983 με πρόταση του αρμόδιου Γρηγοριού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, αποφασίζουμε:

Άρθρο 1.

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ Γ' ΤΑΞΗΣ

Α' ΜΕΛΕΤΗ ΤΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ

Αυτικείμενο της Μελέτης του Περιβάλλοντος (Μ.τ.Π.) είναι η σπουδή και η κατανόηση του ανθρώπου, του κοινωνικού και βιοφυσικού του περιβάλλοντος και του πολιτισμού, στις μεταξύ τους αλληλεξαρτήσεις.

Για τις Α', Β', Γ' και Δ' τάξεις χρονελεί ενιαίο τομέα μάθησης, στον οποίο ενσωματώνονται μορφωτικά στοιχεία από την κοινωνική, την θρησκευτική, την οικονομική, την πολιτιστική, την ιστορική και την εθνική ζωή, καθώς και από τον οργανικό και ανθρώπινο κόσμο, σε συνάρτηση με τις ανάγκες και τις επιδιώξεις του ανθρώπου.

Στον τομέα αυτόν ενσωματώνονται ακόμα και οι δραστηριότητες των μαθητών που, ως διαδικασίες μάθησης, συντελούν στη δημιουργική πρασέγγιση και αφομοίωση των μορφωτικών στοιχείων και στην πολύπλευρη και ισόροπη ανάπτυξή τους.

Τα Θρησκευτικά και η Ιστορία των Γ' και Δ' τάξεων διατηρούν την αυτοτέλειά τους κατά το μέρος που το περιεχόμενό τους δεν εντάσσεται οργανικά στα πλαίσια της Μ.τ.Π. και διδάσκονται σε ξεχωριστές ώρες.

Ι. ΣΚΟΠΙΟΣ

Με τη μελέτη του περιβάλλοντος επιδιώκεται η δραστηριοποίηση των μαθητών κατά τρόπο που να διασφαλίζεται:

α) Η διαδικασία για την προσδευτική απόκτηση και αποσφήνιση βασικών εμπειριών, γνώσεων και εννοιών καθώς και για την ανάπτυξη των απαραίτητων μηχανισμών που θα τους βοηθήσουν να γνωρίσουν, να κατανοήσουν και να εκτιμήσουν, όσο γίνεται καλύτερα, τον κόσμο που τους περιβάλλει, φυσικό και ανθρώπινο, στις ποικίλες αλληλεξαρτήσεις και στη δυναμική του υφή.

β) Η απόκτηση των επαρχίτητων διαθέσεων και στάσεων και η συνειδητοποίηση, αναγνώριση και οργάνωση αξιών που θα τους επιτρέψει: Να εντοπισθούν ομηρά και εποικοδομητικά στο βιοφυσικό, το κοινωνικό και το πολιτιστικό περιβάλλοντος υπέδημον πολίτες μιας δημοκρατικής κοινωνίας. Να αναπτύξουν ιδιαίτερα μια διαχριτική ευαισθησία απέναντι στην ανθρώπινη υπόσταση, καθώς και τη διάθεση να συμβάλλουν στην εξύφωση της ποιότητας της ζωής γενικότερα.

γ) Η εξοικείωση με έναν τρόπο εργασίας, που είναι συναρπής με τη φύση του μαθήματος και η ασκηση αντίστοιχων δεξιοτήτων, απαραίτητων για τη σωστή και δημιουργική πρασέγγιση και ερμηνεία πραγματικών δεδομένων και καταστάσεων όπως είναι κυρίως: η υποκίνηση και διατήρηση αδιάπτωτου του ενδιαφέροντος των μαθητών, για επαφή και γνωριμία με τον κόσμο που ζουν, η ανάπτυξη ερευνητικού πνεύματος και σταθερής έφεσης για τη διαχρίσωση της αλήθευτης και την προωγή των γνώσεων με μέσα, τρόπους, τεχνικές και σύμβολα που προσδιάζουν στη δομή του περιεχομένου του μαθήματος καθώς και ο ειδικός στην ομαδική και συλλογική εργασία και δράση για επίτευξη κοινών σκοπών.

ΙΙ. ΠΡΟ-ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ

Προϋποδέσεις για την υλοποίηση των σκοπών του μαθήματος είναι:

Η πλατιά γνωριμία του παιδιού με την άμεση πραγματικότητα σε συνάρτηση με μια μεθοδικά οργανωμένη συνολική πρασέγγιση πραγμάτων, φαινομένων και καταστάσεων, με τρόπο που να αποκαλύπτεται προσδευτικά η επωτερική συνάρτειά τους και η εξελικτική τους υφή.

Η αξιοποίηση των ατομικών ενδιαφερόντων των παιδιών, σε συνάρτηση με τις εμπειρίες και γνώσεις τους, ώστε να δημιουργηθεί κοινή βάση προβληματισμού και μάθησης για την επιδιώξη κοινών σκοπών. Άλλα ενώ η διδασκαλία θα έχει ως αφετηρία την άμεση πραγματικότητα και τις πνευματικές ανάρχεις των μαθητών, προσδευτικά θα πραγματοποιείται αποδέσμευση από το αποκλειστικό άμεσο περιβάλλον του παιδιού και θα πρωθείται: υπέρβαση στον ευρύτερο χώρο και στην ιστορική διάσταση, ώστε να γίνονται οι αναγκαίες συγχρητικές αξιολογήσεις, δύο το επίπεδο της τάξης το επιτρέπει.

Η διαστρέλιση καταστάσεων απορίας και κοινού προβλημάτισμού στα πλαίσια οργανωμένων απομικάν, ομαδιών και συλλογικών μορφών εργασιών και δράσης ώστε ο μαθητής να μετέχει σε διά τα στάδια της διαδικασίας της μάθησης. Συνάφις με το πνεύμα αυτό πρέπει να είναι και ο ρόλος του δασκάλου: διεγέρει τον προβλημάτισμό, υποβοηθεί και καθοδηγεί τους μαθητές στο σχεδιασμό της μελέτης των προβλημάτων, συνεργάζεται και εξασφαλίζει τους δρους για την αποτελεσματική δραστηριοποίηση των παιδιών. Τελικά πρέπει να οδηγήσει το παιδί να μάζει "πώς να μαθανείς"

Η ενεργητική συμμετοχή διών των μαθητών στις εκδηλώσεις της κοινότητας και η ανάληψη υπεύθυνων ρόλων στην σχολική ζωή και δράση.

III. ΠΛΑΙΣΙΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΥ

ΒΑΣΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

A: Ο δινόρωπος και το κοινωνικό του περιβάλλον

1. Η ζωή και η οργάνωση της ελληνικής κοινότητας

- Ένας ελληνικός χωριός - μέσος ελληνικής πολη (διερεύνηση, ανεύρεση σχέσεων, συγκριτική εξέταση, ιστόρικη αναδρομή).
- Η ζωή σε μια σύγχρονη πόλη (με βάση την πλησιέστερη πόλη της περιοχής, έξαση ειδικών προβλημάτων και σχέσεων με την υπαίθρο). Η ζωή στο σημερινό χωριό.
- Άλλες πόλεις και χωριά (εδώ και αλλού-διλλοτε και τώρα).
- Μια προκομμένη κοινότητα (διερεύνηση); οργάνωση χωριών και πόλεων (πολιτική, κοινωνική κ.τ.λ., μέριμνα) οικολογική προβλήματα, σε βιομηχανικές κυρώσεις πόλεις.

2. Συγκοινωνία - επικοινωνία - αναπτύξιμη

- Τρόποι συγκοινωνίας (διεύρυνση): αστική συγκοινωνία* σύνδεση χωριών και πόλεων - σύνδεση χωριών - υπεραστική συγκοινωνία* ταξέδια σε άλλες χώρες ταξέδια στο διεύθυντα προβλήματα συγκοινωνίας στην κοινότητα και στην περιοχή (διεύρυνση: προσωπικά και υπηρεσιακά, εξυπηρέτηση, κυκλοφοριακή αγωγή, ειδικές συνθήκες κυκλοφορίας και μεταφορών).
- Τρόποι επικοινωνίας (διεύρυνση): Παλιά και σύγχρονα μέσα και τρόποι* το δίκτυο επικοινωνίας στην κοινότητα και στην περιοχή προσωπικά και υπηρεσιακά (συστηματικότερα) σχετικά προβλήματα.
- Τουριστικά ταξέδια. Διακοπές. Κοινές γιορτές, τα πανηγύρια ήση και έθιμα της περιοχής.

B: Ο δινόρωπος και το γεωτυπικό του περιβάλλον

1. Γνωριμία με το χώρο της κοινότητας-φυσικό και ανθρωπογενές περιβάλλον (διερεύνηση και συστηματοποίηση). Η ιστορία της κοινότητας. Ένωση και συνεξέταση του χώρου της περιοχής. Αναγνώριση σε άλλους τόπους με χαρακτηριστικές ιδιομορφίες.
2. Προσανατολισμός στο χώρο. Γραφικό σχέδιο, ο χάρτης, η πυξίδα.
3. Ο καιρός, ο τόπος και ο χρόνος. Οι εποχές (συστηματοποίηση)* εποχιακές αλλαγές και συνακλούνθες αλλαγές στη φύση, στα χωράφια, στη συμπεριφορά των ζώων, στις ενέργειες των ανθρώπων* η Γη μας και εμείς-υδρόγειος σφαρά, η Γη κινεύεται (εισαγωγικά). Το φως και το σκοτάδι. Πηγές φωτός. Εδυμάτια στοιχεία των καιρών συνθήκων στη στενή και ευρύτερη περιοχή (παρατηρήσεις, καταγραφές, μετρήσεις, βροχοπτώσεις, δινέμοι, έντραση κ.τ.λ.). Ο ικανός του νερού (βροχή, χιόνια, πάγοι, νέφη-βρασμός και εξέταση κ.τ.λ.).

Το νερό και οι άνεμοι ως πηγές ενέργειας και ζωής. Κερικά δργανά και τρόποι παρατηρήσεων και μετρήσεων (απλές συσκευές, απλές πειράματα).

4. Η ζωή των φυτών και των ζώων της περιοχής. Ο βιοφυσικός κύριος της περιοχής (πλατύτερη γνώση και συστηματικότερη σπουδή) σε σχέση με τις τοπικές συνθήκες και τις ανάγκες των κατοίκων. Χαρακτηριστικός βιότοπος της περιοχής. Ο βιοφυσικός κύριος σε άλλους τόπους (ταξινομίσεις στοιχείων και συγκρίσεις σε σχέση με τις συνθήκες του κάθε τόπου). Κορφή και δργανά φυτών και ζώων. Ανθρώπος, φυτά και ζώα-μερικές συγκρίσεις μορφολογικές* ο δινόρωπος και οι ανάγκες του - ο δινόρωπος και τα εργαλεία. Τρόποι πολλαπλασιασμού. Πώς αναπτύσσονται τα φυτά και τα ζώα (παρατήρηση-έρευνα με ένα χαρακτηριστικό όνομα και φυτό του τόπου). Εάδες επειμάρτυρες ο δινόρωπος. Προστασία του βιοφυσικού κύριου. Καθαριότητα, ασθένειες, υγιεινές συνθήκεις.
5. Προσαρμογή του εδάφους και του τόπου στις ανεράπινες ανάγκες-έμφαση στα εξελικτικά στοιχεία: διαμόρφωση χώρων, αναδασώσεις,

αρδευτικά έργα, νέοις οικισμούς κ.τ.ο. Η δύναμη της μηχανής: απλές μηχανές, χρήση, κένηση μηχανών. Οι μηχανές στο σπίτι μας (διεύρυνση). Πειράματα με μαγνήτες. Προστασία του τοπίου και έξανθρωποίς του.

G: Ο δινόρωπος ως παραγωγής και καταναλωτής

1. Οι ανάγκες της οικογένειας - οι ανάγκες του ανθρώπου (συστηματοποίηση διών στις Α' και Β' τάξεις) με αναφορά στην κοινότητα του παιδιού (έργα, ιδρύματα κ.τ.ο.)

2. Οι ανάγκες της κοινότητας και η κρατική μέριμνα (διώς και στην προηγούμενη παράγραφο).

3. Ανάγκες και προβλήματα σύγχρονων πόλεων, με αναφορά στην πλησιέστερη πόλη της περιοχής - απλή συγκριτική διερεύνηση ειδικών προβλημάτων σε συσχετισμό με το χωρίδιο, την αγροτική ζωή και την τεχνολογική ανάπτυξη. Προστασία του ανθρώπου: οικολογία, διαφήμιση, φυχαγωγία και υγεία του παιδιού κ.τ.ο.

4. Σύγχρονοι τρόποι και μέσα για την παραγωγή, τη μεταφορά και την κατανάλωση αγαθών (συγκοινωνίες, επικοινωνίες, εργοστάσια και μεταποίηση προϊόντων, έξοπλισμός σπιτιών και κοινότητας, πλαστικές όλες κ.ε.). Αγαθά που παράγει η περιοχή μας - αγαθά που στέλνομε σε άλλες περιοχές.

5. Σύγχρονοι τρόποι και μέσα για την παραγωγή, τη μεταφορά και την κατανάλωση αγαθών (συγκοινωνίες, επικοινωνίες, εργοστάσια και μεταποίηση προϊόντων, έξοπλισμός σπιτιών και κοινότητας, πλαστικές όλες κ.ε.). Αγαθά που παράγει η περιοχή μας - αγαθά που στέλνομε σε άλλες περιοχές.
6. Η εργασία του ανθρώπου ως μέσο εξασφάλισης αγαθών και βελτίωσης της ζωής τους, είδη επαγγελμάτων, εργασία και αμοιβή, το χρήμα μέσο συναλλαγής, καταμερισμός εργασίας και εξειδίκευση (με αναφορά κυρίως στις συνθήκες εργασίας των εργοστασίων και τη χρήση των μηχανών -βλ. ΒΤ'). Πρόληψη απυχημάτων, πρόνοια κρατικής.

D: Ο δινόρωπος ο χρόνος και η εξέλιξη

1. Εισαγωγή στην έννοια του χρόνου: διάσδοχη, παρέν - παρελθόν - μέλλον και συναφές έννοιες (π.χ. παλιές και νέες γενιές, πρόγονοι, χιλιετηρόδα κ.τ.ο.).

Η μέτρηση του χρόνου (συστηματικότερα).

2. Εισαγωγή στην πολιτιστική εξέλιξη: η γένεση του ανθρώπου, πρώτες ανάγκες και πρώτες προσπάθειες επιβίωσης (στέγη, τροφή, άμυνα....).

Οι πρώτες εφευρέσεις και το πέρασμα στην κοινοτική ζωή (σκεύη και εργαλεία μόνιμη στέγη, καλλιέργειες, εξημέρωση ζώων, κ.τ.ο. (παραστατικά).

3. Διερεύνηση ιστορικοκοινωνική στον αρχαιοελλαδικό χώρο: Έλληνες και Ελλάδες. Πολιτική οργάνωση (πόλεις-κράτος) παιδεία, τέχνη, εμπόριο. Αρχαία κατάλοιπα (Παραστατικά).

Η δρησκελία των Αρχαίων Ελλήνων και οι μέθοι τους (εισαγωγικά).

ΕΥΚΑΙΡΙΑΚΕΣ ΕΠΟΤΗΤΕΣ

Στην κατηγορία αυτή ανήκουν θέματα που δεν εντάσσονται φυσικά και οργανικά στο συστηματικό διαριθμένο πρόγραμμα της Μ.τ.Π., που αποτελεί τον κοινό πυρήνα εργασίας για διά τα σχολεία της χώρας ή που απαιτούν ειδικό περιεχόμενο.

Τα θέματα αυτά ταξινομούνται σε ξεχωριστές ενδητήτες, για να δοθεί στο δάσκαλο η ευχέρεια να τις εντάσσει στη σχολική εργασία του, ανάλογα με τη φύση τους και τις ευκαιρίες που παρουσιάζονται σε κάθε σχολείο.

Τέτοιες ενδητήτες είναι:

1. Οι εποχιακές: Οι εποχές και οι ασχολίες των ανθρώπων.
2. Επικαιρίες: Εικαστικά φυσικά γεγονότα από τη ζωή τους σχολείου (εκηλώσεις αλληλεγγύης κ.τ.ο.), της κοινότητας (λ.χ. εγκαίνια σχολείου, υδραγωγείου κ.λ.π.) την εθνική ζωή και από τη διεθνή επικαιρότητα (π.χ. επιστημονική επιτεύγματα με παγκόσμια σημασία, φυσικά φαινόμενα κ.ε.).
3. Ενδητήτες εορταστικών εκδηλώσεων: Θρησκευτικών, εθνικών, κοινωνικών πολιτιστικών.

Οι ενδητήτες αυτές, με τον έντονα βιωματικό τους τόπο και τον πλούτο του συναισθητικού και λοιπού περιεχομένου, προσφέρουν ορισμένες αναντικατόπτριτες ευκαιρίες για τις πολυπλευρή και βαθιά καλλιέργεια του παιδιού από άποψη θρησκευτική, εθνική και κοινωνική (ζωή πατέλων).

IV. ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΟΥ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΥ ΣΕ ΓΕΝΙΚΕΣ ΕΠΟΤΗΤΕΣ

a. Γενικές ενδητήτες

- Α: Ο ΑΝΕΡΩΠΟΣ ΑΝΑΘΕΣΙΑ ΕΠΟΥΣ ΣΥΝΑΝΤΗΣΟΥΣ ΤΟΥ

- Β: Ο ΑΝΕΡΩΠΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΓΕΩΓΥΓΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

- Γ: ΠΩΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΖΟΝ ΟΙ ΑΝΕΡΩΠΟΙ ΜΕΤΑΞΥ ΤΟΥΣ

- Δ: Ο ΑΝΕΡΩΠΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΦΥΤΑ

- Ε: Ο ΑΝΕΡΩΠΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΖΩΑ

- Ζ: ΠΡΟ ΙΚΑΝΟΝΣΙΕΙ Ο ΑΝΕΡΩΠΟΣ ΤΙΣ ΑΝΑΓΚΕΣ ΤΟΥ-ΗΗΓΕΣ ΛΑΓΑΝΩΝ

Ζ· Ο ΑΝΕΡΓΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΜΗΧΑΝΕΣ - ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ
Η· Ο ΑΝΕΡΓΟΣ, Ο ΧΡΟΝΟΣ ΚΑΙ Η ΕΞΑΙΓΕΙΝ

β. Επιδιώξεις των γενικών ενοτήτων

- Α -
Ο άνθρωπος ανάμεσα στους συνανθρώπους του

- Οι επιδιώξεις των Α' και Β' τάξεων με έμφαση:
 - στη συστηματικότερη διερεύνηση των ανθρώπινων υχέσεων και αλληλεξαρτήσεων μέσα στην κοινότητα
 - στην επισημάνηση των διαφορών και μεταβολών που παρουσιάζουν οι κοινότητες στο χώρο και στο χρόνο.
 - στην προώθηση αξιολογικών κριτηρίων συμμετοχής τους στην κοινωνική ζωή.

- Β -
Ο άνθρωπος στο γεωργικό του περιβάλλον.

- Οι επιδιώξεις των Α' και Β' τάξεων σε συστηματικότερες διαδικασίες, ώστε οι μαθητές:
 - να ολοκληρώσουν τη σπουδή των γεωγραφικών χωρών και των αντεστοιχών εννοιών*
 - να μπορούν να παρατηρούν, να καταγράφουν τις παρατηρήσεις τους με κάποιο σύστημα, χρησιμοποιώντας και συμβολικές παραστάσεις και να ερμηνεύσουν στοιχειώδεις σύνεξαρτήσεις
 - να ανασυνθέτουν τη σταδιακή δράση του ανθρώπου πάνω στο περιβάλλον από σχετικές μαρτυρίες
 - να αξιολογούν τις επεμβάσεις αυτές.

- Γ -
Πώς επικοινωνούν οι άνθρωποι μεταξύ τους

- Νε βάση τις μαθήσεις στις προηγούμενες τάξεις οι μαθητές:
 - συμπληρώνουν τις γνώσεις τους σχετικά με τα σύγχρονα μέσα συγκοινωνίας, πλήροφρησης και φυχαγώγιας και μελετούν ειδικά προβλήματα της περιοχής*
 - αποτιμούν τα μέσα αυτά ως μεγάλες επινοήσεις της ανθρώπινης διάνοιας που πρέπει να χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για την ανάνψηση της κοινότητας της ζωής.....

- Δ, Ε -
Φυτά και ζώα σε ελληνικούς και άλλους βιότοπους.

- Οι μαθητές:
 - ασκούν τις ικανότητές τους για συστηματικότερη παρατήρηση, συσχετισμό, πειραματική δοκιμή και εφαρμογή*
 - διευρύνουν τη γνωστική τους υποδομή στη διερεύνηση των λειτουργιών φυτών και ζώων σε συνέργηση με τη ζωή τους σε ορισμένο τόπο*
 - ενδυναμώνουν το ενδιαφέρον και την έφεση για εξερεύνηση της φύσης και ανακάλυψη και για αρμονική συνέπαρξη.

- Ζ -
Πώς ικανοποιεί ο άνθρωπος τις ανάγκες του-πηγές αγαθών

- Οι επιδιώξεις των Α' και Β' τάξεων, με έμφαση:
 - στη συσχέτιση των αναγκών του ανθρώπου με τη σύγχρονη επιστημονική και τεχνολογική εξέλιξη*
 - στη μελέτη των τρόπων που οι κοινότητες καλύπτουν συλλογικές και ατομικές ανάγκες των κατοίκων*
 - στην αξιολόγηση των μέσων βελτίωσης της ζωής για διάφορους τους ανθρώπους και των συναφών οικολογικών προβλημάτων.

Μέσα από τις παραγωγικές διαδικασίες της κοινό-

τητας οι μαθητές:

- αποκτούν σαφέστερη αντίληψη ορισμένων εξαρτήσεων της παραγωγής και κατανόλωσης από τις τοπικές συνθήκες και την πολετιστική πρόσοδο του ανθρώπου*
- προσεγγίζουν βασικά προβλήματα που σχετίζονται με την ευθύνη του ανθρώπου για την προστασία των πηγών, ιαθών και για τη δική του ποιότητα τροφής, εργασίας και υγείας.

- Ζ -

Ο άνθρωπος και οι μηχανές - Εφαρμογές

Νε βάση προηγούμενες μαθήσεις οι μαθητές:

- συστηματοποιούν τις τεχνολογικές τους γνώσεις και τις αντεστοιχεις επιστημονικές έννοιες*
- μεθανών τη λειτουργία και τους τρόπους αποφυγής αποχημάτων των κυριότερων οικολακών συσκευών*
- αποκινητών τη σταδιακή δράση του ανθρώπου απόλογων μέσων διδασκαλίας και μάθησης*
- αποτιμούν σωτέρο το ρόλο των ανθρώπινων εφευρέσεων στον εξανθρωπισμό του ανθρώπου.

- Η -

Ο άνθρωπος, ο χρόνος και η εξέλιξη

Οι επιδιώξεις επεκτείνονται στις ικανότητες των μαθητών:

- να αποσαρηνίζουν χρονικά τα φαινόμενα και γεγονότα (αδρομεράδες)*
- να ερευνούν ιστορικές μαρτυρίες και άλλα κατέλοιπα και να ανασυνθέτουν το ιστορικό της κοινότητας*
- να ανασυνθέτουν τη ζωή των προϊστορικών ανθρώπων και να σταθμίζουν ορισμένες οριακές εφεύρεσις.

ΕΥΚΑΙΡΙΑΚΕΣ ΕΠΟΤΗΤΕΣ

Οι ευκαιριακές ενότητες παρέχουν στο δύσκαλο τη δυνατότητα να οργανώσει την εσωστολική και την εξωστολική ζωή με τρόπο που θα βοηθήσει τους μαθητές:

α. Στην περίπτωση των επεχεικών ενοτήτων:

- να συλλέβουν με τρόπο αμεσότερο τις έννοιες της χρονικής διαδοχής και των περιοδικών αλλαγών*
- να προσεγγίζουν το νόημα των αλλαγών αυτών μέσα από πραγματικές καταστάσεις της ζωής*
- να ζήσουν τον αναγεννητικό παλμό της φύσης μέσα σε αυτή και μέσα από δημιουργικές τους εκδηλώσεις.

β. Στην περίπτωση των επικαιρών ενοτήτων:

- να συνδέουν τη σχολική μάθηση με την πραγματική ζωή, την τοπική και την ευρύτερη*
- να προβληματίζονται, συμμετέχοντας ενεργά, πάνω σε πραγματικά και τρέχοντα γεγονότα της κοινότητας*
- να αποκτήσουν βαθύτερη αίσθηση της κοινωνικής τους υπόστασης και του κοινωνικού τους χρέους, ως μέλη δχι μόνον της τοπικής, αλλά και της εθνικής και της πανανθρώπινης κοινότητας.

γ. Στην περίπτωση των εορταστικών εκδηλώσεων:

- να γνωρίσουν τα πρόσωπα και τα γεγονότα που διαμόρφωσαν την εθνική μας κληρονομία (ιστορική, θρησκευτική κ.λ.π.)*
- να φρονηματίστούν από τους αγώνες και τις θυσίες και να ενδυναμώσουν μέσα τους τη θέληση για συνέχιση της πολιτιστικής ανδρού.

V. ΑΝΑΛΥΣΗ ΓΕΜΙΚΩΝ ΕΝΟΤΗΤΩΝ

ΓΕΝΙΚΕΣ ΕΝΟΤΗΤΕΣ	ΜΕΡΙΚΟΤΕΡΕΣ ΕΝΟΤΗΤΕΣ	ΣΤΟΧΟΙ ΚΑΘΕ ΜΕΡΙΚΟΤΕΡΗΣ ΕΝΟΤΗΤΑΣ	ΘΕΜΑΤΙΚΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ
A. Ο ΑΝΕΡΩΠΟΣ ΑΝΑΚΕΔΑ ΣΤΟΥΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥΣ ΤΟΥ	1. Γιατί ζούμε σε κοινότη- τες	Τα παιδιά συνειδητοποιούν, με τη βοήθεια συγκεκριμένων παρα- δειγμάτων, την αναγκαιότητα της συμβίωσης των ανθρώπων και αναγνωρίζουν τους λόγους που οδηγούν τους ανθρώπους να οργα- νώνονται σε κοινότητες.	- <u>Γιατί ζούμε πολλοί μαζί:</u> Ποιές ανάγκες ικανοποιούμε, τι πετυχα- νουμε δύο μαζί. Διερεύνηση μορφών συμβίωσης, στις οποί- ες συμμετέχει και το δύο το παιδί και εύρεση αλληλεξαρτήσεων, λ.χ. στην οικο- γένεια, το παιγνίδι, το σχολείο, την κοινότητα (χωριό - πόλη). - <u>Τι μας προσφέρει η κοινότητα:</u> Ανάγκες που ικανοποιεί η κοινότητα (ασφά- λεια, υδρευση, καθαριότητα, ηλεκτροδότηση, συγκοινωνία, εικασία, υγειονομική πε- ριφερακή κτλ.). Άλλες Αρχές και υπη- ρεσίες στήν κοινότητα-Κρατικές φορείς.
2. Πώς λειτουργεί μια κοινότητα (το χωριό ή η πόλη μας).		<ul style="list-style-type: none"> - <u>Τα παιδιά:</u> Διαπιστώνουν, δτι σε κάθε κοινότητα οι κάτοικοι χρειάζεται να παξένουν κοινές αποφάσεις για θέματα που τους αφορούν, να τις σέβονται και να τις τηρούν. - Γνωρίζουν τον τρόπο με τον οποίο ο δημότης συμμετέχει στη λήψη των απο- φάσεων και κατανοούν τη σημασία των δημοκρατικών διαδικασιών για την εκλο- γή των δημοτικών αρχών και για την ε- πίλυση των προβλημάτων της κοινότητας. - Διαπιστώνουν δτι, δπως στην ομάδα, έτσι και στην κοινότητα ισχύουν κανόνες. - Επισημανούν τις συνέπειες που έχει η παραβίαση των κανόνων και των νόμων και κατανοούν την αναγκαιότητά τους. - Αποτούν θετικές στάσεις για συνεργασία ανοχή, αλληλεγγύη, συλλογική εργασία κτλ. Εθίζονται στην κοινωνική ζωή και δράση στα πλαίσια των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεών τους. 	<ul style="list-style-type: none"> - <u>Πώς είναι οργανωμένη μια κοινότητα:</u> Δημοτικό-κοινοτικό συμβούλιο, δημαρ- χος-πρεσβύτερος, υπηρεσίες της κοινότη- τας. Ποιές αρμοδιότητες έχει το δημο- τικό ή το κοινοτικό συμβούλιο. Άλλοι φορείς της τόπικής αυτοδιοίκη- σης. - <u>Πώς συμμετέχει ο δημότης στη λήψη απο- φάσεων:</u> Λαϊκή συμμετοχή, εκλογεία, δημοτικές εκλογές, υποψήφιοι, δημοκρατικές δια- δικασίες, ενημέρωση, πλειοφορία, μετο- φοφέα. - Άλλοι τρόποι συμμετοχής του δημότη (σύλλογοι συνατερισμού κ.τ.λ.). <p><u>Κανόνες και νόμοι στην Κοινότητα:</u> Γιατί είναι ανάγκη να υπάρχουν κανόνες και νόμοι στην κοινότητα.</p>
3. Η ζωή μας στην κοινότητα (στο χωριό ή στην πόλη μας)		<ul style="list-style-type: none"> - <u>Τα παιδιά συγκεντρώνουν και επεξερ- γάζονται πληροφορίες για τις συνθή- κες ζωής και τα προβλήματα που αντιμε- τωπίζουν οι κάτοικοι στην κοινότη- τα (την πόλη ή το χωριό τους).</u> - Συνειδητοποιούν, δτι τα περισσότερα από τα κοινά προβλήματα που αντιμε- τωπίζουν οι κάτοικοι της κοινότητας, μπορούν να λυθούν με κοινή και οργανω- μένη προσπάθεια. - Προσεγγίζουν ανάλογα προβλήματα που αντιμετωπίζουν άλλες πόλεις και χω- 	<p>Ποιός τους θεσπίζει, Συνέπειες από την παραβίαση τους για το άτομο και το σύνολο (με βάση συγκεκριμέ- να παραδείγματα και με αναφορά σε κανόνες που ισχύουν στην οικογένεια, το παιγνίδι, την εργασία κτλ.)</p> <p>- <u>Η σημερινή πόλη:</u> Γιατί συγκεντρώνο- νται οι άνθρωποι στις πόλεις. Μεγάλες και μικρές πόλεις. Τι δυνατότητες υπάρχουν στην πόλη για εργασία, εικασία, υγειονομική περιφερακή, φυχαγωγία κτλ.. Ήσει προ- βλήματα αντιμετωπίζουν σήμερα οι άν- θρωποι στην πόλη (έλλειψη χώρου, κα- τοικια, επικοινωνία, κυκλοφορία, μόλυνση του περιβάλλοντος κτλ.).</p> <p>- <u>Το σημερινό χωριό:</u> Πώς ζούν οι άνθρω- ποι σήμερα στο χωριό.</p>

ριά και βρέσκουν τυχόν ομοιότητες και διαφορές.

Προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι κάτοικοι των χωριών. Σύγκριση με τη ζωή στις πόλεις. Άλληλεξάρτηση πόλης και χωριού.

- Αποκτούν θετικές στάσεις απέναντι στον τόπο τους και τους ανθρώπους τους και έφεση για ενεργητική συμμετοχή.

- Όροι για τη βελτίωση της ζωής στο χωριό στην πόλη μας.

Τι μπορεί να κάνει το σύνολο (η κοινότητα) και τι το έτομο. Συνεργασία δλων των φορέων.

- Ιδιαίτερα προβλήματα που αντιμετωπίζουν άλλες πόλεις και χωριά στη χώρα μας.
- Κοινές εκδηλώσεις και πολιτιστικές δραστηριότητες (ξένη, εθνικά, πανηγύρια, ειδήσεις, φυσικές οικοροφιές, τουρισμός κ.τ.ο.).

- Από τα παλιά στα σημερινά: Πώς ήταν το χωριό ή η πόλη μας στα παλιά χρόνια. Τι μεταβολές έγιναν και γιατί έγιναν, ποιές μας ωφέλησαν και ποιές δχι (δημογραφική εξέλιξη, ασχολίες των κατοίκων, έργα, εργαλεία, σκεμή, αλλαγές στο περιβάλλον κ.τ.ο.). Τι προβλέπεται να γίνει (έργα, καλλιέργειες, βιομηχανίες κτλ.).

- Η καληρούνται των προγόνων μας (μνημεῖα, έργα τέχνης, λαϊκή τέχνη, χοροί, τραγούδια, αξιοποίηση μνημέων, τουρισμός κτλ.).

- Άλλες κοινότητες στον κόσμο: Πώς ζούν οι άνθρωποι σε αυτές, τι προβλήματα αντιμετωπίζουν, ιδιαίτερα στις υποανάπτυκτες χώρες.

4. Η κοινότητα (το χωριό ή η πόλη μας) σήμερα και αλλοτε:

- Οι μαθητές, με βάση συγκεκριμένα παραδείγματα από τη ζωή στην κοινότητα και τα έργα του ανθρώπου σε αυτή, εισάγονται στην έννοια της πολιτιστικής εξέλιξης.
- Επισημαίνουν αλλαγές που έγιναν στην κοινότητα και βρέσκουν ποιές από αυτές ανύψωσαν και ποιές υποβάθμισαν την ποιότητα της ζωής των κατοίκων.
- Μαθανίζουν να εκτιμούν τις πρόσπλαθεις και τα έργα των παλαιοτέρων και συνειδητοποιούν την ανάγκη για συνέχιση της προσφοράς.

- Τα πανδιά προεκτείνουν τις γνώσεις τους στον τρόπο ζωής, και τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι άνθρωποι σε άλλες κοινότητες του κόσμου.
- Συνειδητοποιούν την κοινή τους φύση και απόκτονται αισθήματα κατανόησης, αλληλεγγύης και συναδέλφωσης για δλους τους ανθρώπους του κόσμου.

- Γυωρίζουμε και αναπαρασταίνουμε τον τόπο μας: Μορφολογική εξέταση (βουνά, πεδιάδες, ποτάμια, λίμνες, θάλασσα, νησιά, ηφαίστεια κτλ.).

- Αναπαράσταση (απλέ σχεδιαγράμματα γειτονιάς, χωριού, πόλης, απεικονίσεις, τοπικής χάρτης). Προσανατολισμός οριζόντια και κάθετα χάρτης.

- Γυωρίζουμε και αναπαρασταίνουμε την περιοχή μας: Μορφολογική εξέταση (βουνά, πεδιάδες, ποτάμια, κοιλάδες λίμνες, θάλασσα, νησιά, οριζόντιος διαμελισμός, υπέδαφος, σχέσεις ανάμεσα στα γεωγραφικά στοιχεία, μεγάλα έργα ανθρώπου, πόλεις, χωριά, λιμάνια, δύση, υπέδαφος κτλ.). Χάρτης της περιοχής.

- Πέρα από τον τόπο μας: Η περιοχή μας είναι ένα κομμάτι της Ελλάδας. Αναζήτηση της περιοχής μας στο χάρτη της Ελλάδας και της Ελλάδας στην υδρόγειο, άλλες χώρες.

Β' Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΓΕΩΓΥΓΕΙΚΟ ΠΕΡΙΕΔΑΛΑΟΝ

1. Πώς είναι ο τόπος που ζούμε

- Τα πανδιά εξοικειώνονται με τα βασικά γεωγραφικά στοιχεία της περιοχής τους και αποσαφηνίζουν βασικές γεωγραφικές έννοιες.
- Εισάγονται πρόσδευτικά στην τεχνική της αναπαράστασης του χώρου και μαθανίζουν να διαβάζουν και να κατασκευάζουν απλούς χάρτες.
- Λασκούνται στον προσανατολισμό με τη βοήθεια του χάρτη και της πυξίδας.

- Γυωρίζουμε και αναπαρασταίνουμε τον τόπο μας: Μορφολογική εξέταση (βουνά, πεδιάδες, ποτάμια, λίμνες, θάλασσα, νησιά, ηφαίστεια κτλ.).

2. Ο κόσμος πέρα από τον τόπο μας

- Αποκτούν στοιχειώδεις γνώσεις για το ηλιακό μας σύστημα και κατανοούν δύο είναι δυνατόν γιατί η ημέρα και η νύχτα εναλλάσσονται.

- Γυωρίζουμε και αναπαρασταίνουμε την περιοχή μας: Μορφολογική εξέταση (βουνά, πεδιάδες, ποτάμια, κοιλάδες λίμνες, θάλασσα, νησιά, οριζόντιος διαμελισμός, υπέδαφος, σχέσεις ανάμεσα στα γεωγραφικά στοιχεία, μεγάλα έργα ανθρώπου, πόλεις, χωριά, λιμάνια, δύση, υπέδαφος κτλ.). Χάρτης της περιοχής.

- Πέρα από τον τόπο μας: Η περιοχή μας είναι ένα κομμάτι της Ελλάδας. Αναζήτηση της περιοχής μας στο χάρτη της Ελλάδας και της Ελλάδας στην υδρόγειο, άλλες χώρες.

Σχήμα και περιστροφική κίνηση της γης, ημέρα, νύκτα, υδρόγειος σφαίρα.

Πέρα από τη γη:

(ήλιος, φεγγάρι, αστέρια, δορυφόροι, διαστημόπλοια).

Τόπος είναι κυρίως ο χώρος της κοινότητας (χωριού ή πόλης) που μπορεί ο μαθητής να παρατηρήσει και να ερευνήσει έμεσα.

Η περιοχή δεν ταυτίζεται κατ' ανάγκη με διοικητική μονάδα (νομός) ή το γεωγραφικό διαμέρισμα. Περιοχή είναι ο ευρύτερος χώρος που είναι ορατός στο παιδί ή αν δεν είναι στο σύνολό του ορατός, έχει άμεση σχέση με τη ζωή του χωριού ή της πόλης (αλληλεξάρτηση). Για το παιδί της Αθηνας λ.χ. η περιοχή δεν είναι άλη ορατή, γιατί εκτός από το λεκανοπέδιο των Αθηνών περιλαμβάνει τα νησιά του Σαρωνικού, μέρος της Ηλείας, της Βοιωτίας, τα Ιεροσύνεια και μέρος της Εύβοιας. Το ίδιο ισχύει για το παιδί της Πάτρας, της Ηγουμενίτσας, του Βόλου, κάπουσιν χωριού που συνδέεται εμπορικά, εκπαιδευτικά κτλ. με την κοντινή πόλη κ.ο.κ.

3. Τι καιρός ήταν στον τόπο μας.

- Τα παιδιά εισάγονται προοδευτικά στην έννοια του άλιματος, κάνοντας παρατηρήσεις και μετρήσεις σχετικά με τις κατινήσεις συνθήκες του τόπου τους.
- Μαθαίνουν να αναγνωρίζουν και να χρησιμοποιούν τα απλούστερα σύμβολα του μετεωρολογικού χάρτη και να καταγράφουν τα ποτελέσματα των παρατηρήσεων και των μετρήσεων σε απλές γραφικές παραστάσεις και πίνακες.
- Έρμηνεύουν με τη βοήθεια απλών παραδειγμάτων, εποχιακές αλλαγές που γίνονται στο φυσικό περιβάλλον και κατανοούν τη σημασία τους.

4. Παρατηρήσεις και πειράματα.

- Τα παιδιά ασκούνται σε απλά πειράματα και δοκιμές και προσεγγίζουν έννοιες από τις φυσικές επιστήμες, που είναι απαραίτητες για την κατανόηση αλλαγών (φαινομένων) που γίνονται στο φυσικό περιβάλλον.
- Αναπτύσσουν έφεση και ενδιαφέρον για συζήτηση και έρευνα και καλλιεργούν τις απαραίτητες προσ τούτο δεξιότητες.

5. Πώς ζούμε στον τόπο μας

- Τα παιδιά συγκεντρώνουν και επεξεργάζονται πληροφορίες σχετικά με το τρόπο και τις συνθήκες ζωής των κατοίκων της περιοχής τους και κατανοούν πως το φυσικό-περιβάλλον (άλιμα, μορφολογία του εδάφους, θέση, φυσικός πλούτος) επηρεάζει τη ζωή του ανθρώπου, και αυτό θετα, πώς ο άνθρωπος επεμβαίνει και το αξιοποιεί θετικά ή αρνητικά για λογαριασμό του.

- Μαθαίνουμε για τον καιρό:

Παρατηρήσεις, μετρήσεις, καταγραφές (ο άνθρωπος του νερού, θερμοκρασία, βροχοπτώσεις, υγρασία, ηλιοφάνεια, άνεμοι κτλ.).

- Καταγράφουμε αυτά που παρατηρούμε:

Σύμβολα του μετεωρολογικού χάρτη (ηλιοφάνεια, βροχοπτώσεις, άνεμοι, κινδύνοι, παγετός, θερμοκρασία κτλ.). Άπλος πλάνακες και γραφικές παραστάσεις για την καταγραφή των παρατηρήσεων και των μετρήσεων των παιδιών.

- Η φύση στις τέσσερις εποχές: Άλλαγές στη φύση κατά τις τέσσερις εποχές του έτους, Παρατηρήσεις και εξερευνήσεις. Γιατί γίνονται οι αλλαγές αυτές.

- Τι καιρός έχουμε στον τόπο μας:

Ορεινή, πεδινή, παραθαλάσσια, κλειστή περιοχή, ηγέρη, θέση στην Ελλάδα (Βρετανία κτλ.) άνεμοι κτλ. Πώς είναι ο καιρός στις τέσσερις εποχές του έτους.

- Απλό πειρόματα και δοκιμές σχετικά με τις έννοιες θερμότητα, εξάτμιση, βρασμός, ατμός, υγροποίηση, τήξη, πήξη, μετρηση θερμοκρασίας (θερμόμετρο). Οι τρείς καταστάσεις των σωμάτων. Η δύναμη του ατμού, φώς, σκιά.

- Πώς το άλιμα και το φυσικό περιβάλλον επηρεάζει τη ζωή μας:

Ασχολίες των κατοίκων, πλουτοπαραγωγικές πηγές, καλλιέργειες, ορυκτός πλούτος, συγκοινωνία, βιομηχανία, βιοτεχνία, τουρισμός, υγεία, αναψυχή κτλ. Προβήματα.

- Πώς επεμβαίνει ο άνθρωπος στο φυσικό περιβάλλον: Τεχνικά έργα,

ριασμό του.

- Με βάση συγκεκριμένα παραδείγματα συνειδητοποιούν τους κινδύνους που συνεπάγεται η καταστροφή του περιβάλλοντος κατ' προθληματίζοντας για το τι μπορούμε να κάνουμε για να διατηρήσουμε κατ' αναφορά πάντα σε δσα γένοντα στην περιοχή τους.

**Γ' ΠΩΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΟΥΝ
ΟΙ ΑΝΕΡΓΟΙ ΜΕΤΑ-
ΣΥ ΤΟΥΣ**

**1. Πώς γένονται
ΟΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩ-
ΝΕΣ**

- Τα παιδιά διευρύνουν τις γνώσεις τους για τα μέσα και τους τρόπους συγκοινωνίας και μεταφοράς.
- Συνειδητοποιούν διτι το συγκοινωνιακό δίκτυο της περιοχής τους αποτελεί τμήμα ενός ευρύτερου δικτύου.
- Καθαίνουν για τον τρόπο με τον οποίο μπορούν να εξυπηρετήσουν στις μετακινήσεις τους και πώς να προετοιμάζονται για ένα ταξίδι.
- Επισημαίνουν ειδικότερα προβλήματα συγκοινωνίας που αντιμετωπίζουν οι κάτοικοι της περιοχής τους, καθώς και την εξάλλειψη άλλων με συγκεκριμένα μέτρα.
- Κατανοούν με αναφορές σε συγκεκριμένα παραδείγματα το ρόλο της συγκοινωνίας για τη βελτίωση των δρων της ζωής.

2. Πώς θα κυκλοφορούμε ακόντινα

- Τα παιδιά βοήθονται μέσα από συγκεκριμένες καταστάσεις να συνειδητοποιήσουν τους κινδύνους που διατρέχουν από την κυκλοφορία.
- Κατανοούν διτι και ιτιν κυκλοφορία ταχύσουν ιανδνες και μαθαίνουν πώς να τους τηρούν με τη βοήθεια σημάτων, διαγραμμίσεων ιτλ.
- Βεινιειώνονται με συγκεκριμένες καταστάσεις κυκλοφορίας και ασκούνται άμεσα ή με τη βοήθεια εποπτικού υλικού να τις αντιμετωπίζουν ακόντινα.
- Τα παιδιά αποσαρηνίζουν έννοιες σχετικές με τους τρόπους και τα μέσα επικοινωνίας και πληροφόρησης.

αξιοποίηση πηγών, αρνητική-θετική επέμβαση του ανθρώπου, καταστροφή του περιβάλλοντος στην περιοχή μας ή αλλού. Πώς θα προστατεύσουμε και θα αξιοποιήσουμε το περιβάλλον, με αναφορά πάντα σε δσα γένοντα στην περιοχή τους.

- Πώς γένεται η συγκοινωνία στην περιοχή μας:
Λατινές, υπεραστικές συγκοινωνίες, σιδηροδρομικές, αεροπορικές, ακτοπλοϊκές. Σύνδεση με άλλες περιοχές. Σχεδιαγράμματα, χάρτης περιοχής-έργα (δρόμοι, λιμάνια ιτλ).
- Πώς ταξιδεύουμε: Βιστήριο, κλειστό θέσης, δρομολόγιο, αναχώρηση, άφιξη, προσωπικό ιτλ. Μεγάλα ταξίδια.
- Πώς γένονται οι μεταφορές στην περιοχή μας:
Μέσα μεταφοράς, μεταφορά προϊόντων. Σύνδεση με άλλες περιοχές διακό μιστικό εμπόριο. Ταξίδια και μεταφορές σε άλλες εποχές και ςε άλλους τόπους.
- Τι προβλήματα λύνουμε με τη συγκοινωνία και ποιά προβλήματα αντιμετωπίζουμε στην περιοχή μας:
Μετακίνηση ασφαλής και γρήγορη, αντιμετώπιση έκτακτων περιστατικών διάδεση παραγωγής, εμπόριο, αξιοποίηση της περιοχής, τουρισμός, γνωριμία με άλλους ανθρώπους. Προβλήματα που οφείλονται στη διαμόρφωση του εδάφους, τον καιρό, στην έλλειψη έργων, κυκλοφοριακό μόλυνση περιβάλλοντος.

- Κενδύνοι από την κυκλοφορία: Εξαιτίας της συμπεριφοράς των πεζών και των οχημάτων. Επικίνδυνες καταστάσεις κυκλοφορίας. Ο δημόσιος δρόμος και η σήμανσή του. Ποδήλατα, στάθμευση οχημάτων, αγροτικά μηχανήματα ιτλ.
- Πώς ρυθμίζεται η κυκλοφορία: Κανόνες κυκλοφορίας, τροχαλία, σήματα τροχαλίας, σήματα ιου δηλώνουν τις προθέσεις των οδηγών ιτλ.
- Πώς επικοινωνούν οι άνθρωποι: Τρόποι και μέσα επικοινωνίας, (ραδιοφωνο, τηλεόραση, τύπος, βιβλία ιτλ).
Πώς επικοινωνούσαν οι παλιότεροι ίπποι με την ιανδνή μεσαζεις:

Δ' Ο ΑΝΓΡΟΠΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΦΥΤΑ

1. Τυνωριμία με τα φυτά

- Κατανοούν τη σημασία των μέσων επικοινωνίας και πληροφόρησης για την πρόδοο, τη μόρφωση και την φυχαγώγια.
 - Επισημαίνουν με τη βοήθεια απλών παραδειγμάτων τη θετική και την αρνητική επέδραση των μαζικών μέσων ενημέρωσης στον τρόπο της ζωής μας και στη διαμόρφωση της γνώμης μας.
 - Στην τάξη αυτή τα παιδιά εδέχονται στη συστηματική παρατήρηση και έρευνα της φύσης. Διευρύνουν τις γνώσεις τους σχετικά με τα φυτά και αποσαφηνίζουν σχετικές έννοιες.
 - Αναπτύσσουν έρεση και ενδιαφέρον για αναζήτηση, έρευνα και ανακάλυψη και καλλιεργούν συναφείς δεξιότητες.
 - Τα παιδιά μαθαίνουν από άμεση παρατήρηση και απλά πειράματα τους δρους που κάνουν δυνατή τη ζωή των φυτών.
 - Διαπιστώνουν, με τη βοήθεια συγκεκριμένων παραδειγμάτων, διτι ένα φυτό μπορεί να ζήσει σε ένα ορισμένο περιβάλλον και προσεγγίζουν, δύο είναι δυνατόν την έννοια της προσαρμογής.
 - Γνωρίζουν τις συνθήκες κάτω από τις οποίες ζουν τα φυτά στην περιοχή τους και ερμηνεύουν τους λόγους για τους οποίους ορισμένα από αυτά ευδοκιμούν ιδιαίτερα, διλα λόγο και διλα καθόλου.
 - Τα παιδιά αναγνωρίζουν τα δραγανα των φυτών και κατανοούν την έννοια του οργάνου σε σχέση με τις λειτουργίες της θρέψης και της αναπαραγωγής
 - Εισάγονται στην έννοια του βιολογικού κύκλου.
 - Γρήγορη επικοινωνία, αντιμετώπιση αναγκών της ζωής, ενημέρωση, φυχαγώγια, μέριμνα και τ.λ. Εξερευνήσεις βιού, διαστήματος.
 - Ήδη να γίνεται σωστή η πληροφόρηση και η φυχαγώγια: Παρουσίαση και ανάλυση ενδιαφέροντος, λ.χ. τηλεόραση, βιβλία, εφημερίδα κτλ.
 - Φυτά από τους ελληνικούς βιότοπους:
- Εξερεύνηση του φυτικού κόσμου της περιοχής. Παρατήρηση, αναγνώριση φυτών, ταξινομίσεις (δένδρα, θάμνοι, πέτρες, αειθαλή, φυλλοβόλα, μονοετή, πολυετή, οπωροφόρα, καλλιποτσικά, δένδρα του δάσους, διάφορα φύλλα, χρώμα, ρέζες, οσμή, γεύση, αγκάθια κτλ.)
- Μέρη και δραγανα των φυτών: Ρέζες, υπόγειεις βλαστοί, κορμός, κλάδοι, μπουμπούκια, φύλλα, άνθη, καρποί. Συλλογές: ρέζες, φύλλα, άνθη, καρποί, σπόροι, υπόγειεις βλαστοί, κτλ.
- Πάρα αυξάνει ένα φυτό: Χώμα, νερό, αέρας, θερμότητα, φως (παρατηρήσεις, απλά πειράματα και σχετικές δραστηριότητες στην τάξη).
- Συμπεριφορά των φυτών σε σχέση με το φύς και την υγρασία: Λύηση, φύλλα και άνθη προς τον ήλιο, ρέζες προς το νερό, αναρρίχηση.
- Πάρα προσαρμόζεται ένα φυτό στο περιβάλλον: Υγρασία, κλίμα, υψόμετρο, νερό (παρουσίαση συγκεκριμένων παραδειγμάτων από γνωστά φυτά).
- Πάρα επιβιώνουν τα φυτά: Πέσιμο των φύλλων το φεγγιάδιο (χειμερία ανάπτυξη), πέσιμο των φύλλων στο τέλος της άνοιξης (σπόρος-λήθαργος). Τα φυτά στις τέσσερις εποχές του έτους.
- Ποιά φυτά ζουν στην περιοχή μας: Γιατί κυριαρχούν ορισμένα σε σχέση με το υψόμετρο, το κλίμα και την υγρασία.
- Φυτά σε ξένους τόπους: Φυχρές χώρες, θεριές, έρημος κτλ. (απλή αναφορά).
- Άπο το σπέρο στον καρπό: Σπέρος, καρπός, βλάστηση. Ο ρόλος των μερών και των οργάνων του φυτού στη θρέψη: ρέζες, βλαστός, φύλλα.
- Πάρα γεννιέται ένα φυτό: Οργανα αναπαραγωγής: άνθη, μεταφορά της γύρης με τα έντομα και τον άνεμο, επικοινωνία, γονιμοποίηση, αληρο-

4. Τα φυτά, τα ζώα και ο άνθρωπος

- Τα παιδιά μαθαίνουν για το ρόλο των φυτών στο οικολογικό μας περιβάλλον και επισημάνουν τη σημασία που έχουν για τη ζωή γενικά και ιδιαίτερα για τον άνθρωπο.
- Κατανοούν πώς ο φυτικός κόσμος της περιοχής τους επηρεάζει τις ασχολίες των κατοίκων, τον τρόπο και την ποιεστητική της ζωής τους.
- Επισημαίνουν τις αρνητικές συνέπειες που έχει η καταστροφή του φυτικού κόσμου για την οικολογική ισορροπία και τη ζωή του ανθρώπου.
- Αναπτύσσουν ενδιαφέρον και αγδηπή για τη φύση, μαθαίνουν να τη χαλέπονται και δραστηριοποιούνται στα πλαίσια των δυνατοτήτων τους για την προστασία της.

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΖΩΑ

1. Γνωριμία με τα ζώα

- Στην τάξη αυτή τα παιδιά εθίζονται στη σύστηματική παρατήρηση και έρευνα της φύσης.
- Διευρύνουν τις γνώσεις τους αναφορικά με τα ζώα και αποσαφηνίζουν σχετικές έννοιες.
- Αναπτύσσουν έφεση και ενδιαφέρον για έρευνα και αναπλήσυψη και καλλιεργούν συναφείς δεξιότητες.

2. Τι χρειάζονται τα ζώα για να ζήσουν και να μεγαλώσουν

- Τα παιδιά διερευνούν τις βιολογικές ανάγκες των ζώων και μαθαίνουν τον τρόπο με τον οποίο τις ικανοποιούνται.
- Κατανοούν την αλληλεξάρτηση που υπάρχει στα έμβια δυτά που προσεγγίζουν τις έννοιες βιότοπος και οικοσύστημα.
- Κατανοούν, με τη βοήθεια συγκεκριμένων παραδειγμάτων, την έννοια της προσαρμογής στα ζώα.

νομικότητα, (παρουσίαση ενδεικτικών περιπτώσεων, πειράματα).

Τα ταξίδια των σπρώων.

Άλλοι τρόποι πολλαπλασιασμού των φυτών.

- Η σημασία των φυτών για τα ζώα: Άλληλεξάρτηση φυτών και ζώων, οικολογική ισορροπία.
- Η σημασία των φυτών για τον άνθρωπο (ηγή αγαθών, υγεία, συνοριακό, αναψυχή).
- Πώς τα φυτά επηρεάζουν τη ζωή στην περιοχή μας: Φυσικό περιβάλλον,

ασχολίες των κατοίκων της περιοχής σε σχέση με τις καλλιέργειες, οικονομική ανάπτυξη της περιοχής.

- Καταστροφή του περιβάλλοντος: Εγκερωσεις, πυρκαϊές κτλ. συνέπειες για τα ζώα και τον άνθρωπο, διάθρωση του εδάφους. Το πρόβλημα των πυρκαϊών στη χώρα μας. Πώς θα προστατεύσουμε τα δάση μας.

- Ζώα από τους Ελληνικούς βιότοπους: Βιοεύνηση του ζωύκού κόσμου της περιοχής. Παρατηρήσεις, αναγνώριση ζώων, ταξινομήσεις (θηλαστικά, πτηνά, φάρια, έντομα, έρπετά, αμφίβια, κατοικίδια, ζώα του δάσους της λεμνής κτλ.).

- Μορφολογικά γνωρίσματα των ζώων: (άκρα, δέρμα, τρέχωμα, δόντια, νύχια, κτλ.) Κίνηση των ζώων.

- Κατέρτιση λευκωμάτων και συλλογήν: Φωτογραφίες, εικόνες, δοτρακιά, κελύφη, έντομα κτλ.

- Τι ανέγγικες έχει ένα ζώο: Τροφή, νερό, ύπνος, αέρας, θερμότητα, στέγη. Πώς ικανοποιεί τις ανάγκες του ένα ζώο: Βιότοπος, οικοσύστημα, φυτοφάγα, σαρκοφάγα, παμφάγα ζώα, ανεύρεση τροφής, αλυσίδα τροφών, κατασκευή, ικανότητες, συμπεριφορά, εχθρός, θήραμα, επιβίωση με το μέγεθος της αναπαραγωγής (αναφορά σε συγκεκριμένα παραδείγματα).

- Πώς ένα ζέύγος προσαρμόζεται στο νεοβιόταλον: Τροφή, κρησφύγετο, χρώμα, ικανότητες, άμυνα, αποδημία, χειμερία νάρκη, (αναφορά σε συγκεκριμένα παραδείγματα).
- Ποιά ζώα ζουν στην περιοχή μας και

3. Πώς γεννιούνται και αναπτύσσονται τα ζώα

- Τα παιδιά γνωρίζουν τους τρόπους αναπαραγωγής των ζώων και προσελγίζουν βιολογικές έννοιες που αναφέρονται στις λειτουργίες της θρεψης, της ανάπτυξης, και της αναπαραγωγής.
- Εισάγονται στην έννοια του βιολογικού κύκλου.

4. Τα ζώα, τα φυτά και ο άνθρωπος

- Τα παιδιά μαθαίνουν για το ρόλο των ζώων στο οικολογικό μας περιβάλλον και επισημαίνουν τη σημασία που έχουν για τη ζωή γενικά και ιδιαίτερα τον άνθρωπο.
- Κατανοούν πώς ο ζωϊκός κόσμος της περιοχής τους επηρεάζει τις ασχολίες των κατοίκων και τον τρόπο της ζωής τους.
- Επισημαίνουν τις αρνητικές συνέπειες που έχει η καταστροφή του περιβάλλοντος για τα ζώα, την οικολογική ισορροπία και τον άνθρωπο.
- Αναπτύσσουν ενδιαφέρονταν αγάπη για τη φύση, μαθαίνουν να τη χαίρονται και δραστηριοποιούνται στα πλαστικά σων δυνατοτήτων τους για την προστασία της.

5. Ο άνθρωπος

- Τα παιδιά γνωρίζουν την ανατομία του ανθρώπινου σώματος και κατανοούν τη λειτουργική σχέση, το ρόλο και τη σημασία των διάφορων οργάνων του με τις ανάγκες της ζωής.
- Αποσαρηνίζουν βασικές έννοιες που αναφέρονται στην υγιεινή διαβίωση και στην προστασία της υγείας ^{καθ} ένθετονται σε ανάλογα σχήματα συμπεριφορές.
- Συνειδητοποιούν τον κύκλο της ζωής του ανθρώπου και δικαιολογούν και αποδέχονται την ισότητα των δύο φύλων.

γιατί.

- **Μόνοι και παραδόσεις για τα ζώα:**
- **Ζώα σε ξένους τόπους (γεννινά)**

- Τρόποι πολλαπλασιασμού: Ο ρόλος του θηλυκού και του αρσενικού, η κύηση θηλαστικών, επιδαση πτηνών και άλλων ζώων.

Κληρονομικότητα.

- Ο κύιλος της ζωής: Γεννηση-ανάπτυξη-αναπαραγωγή-θάνατος μεταμορφώσεις (χαρακτηριστικές περιπτώσεις λ.χ. βάτραχοι, ένα γνωστό δέντομο).

- **Η σημασία των ζώων για τα φυτά:** Ο ρόλος των ζώων, αλληλεξαρτήσεις ζώων και φυτών, οικολογική ισορροπία (σε συνάρτηση με την ενδητητική Δ4).

- **Η σημασία των ζώων για τον άνθρωπο:** (πηγή αγαθών, προσφορά εργασίας, ομορφιά, αναψυχή).

- **Πώς ο ζωϊκός κόσμος επηρεάζει τη ζωή στην περιοχή μας:**

- Φυσικό περιβάλλον, ασχολίες των κατοίκων, οικονομική ανάπτυξη της περιοχής.

- **Καταστροφή του περιβάλλοντος:** Καταστροφή βιοτόπων, εκχερσώσεις, πυρκαγιές, φυτοφάρμακα, μδισμοί υδάτων κτλ. Συνέπειες για τα ζώα και τον άνθρωπο, προβλήματά, προστασία της πανίδας (σε συνάρτηση με την ενδητητική Δ4).

- **Διακριτικό γνωρίσματα του ανθρώπου:** Μορφολογικό γνωρίσματα του ανθρώπου σε σχέση με τα θηλαστικά και τα ανερματειδή.

Εξωτερικά δργανά του ανθρώπου και πώς τα χρησιμοποιείν. (ιδιαίτερα το χέρι και η γλώσσα). αιτσήσεις (γεννινά).

- **Η ανάπτυξη του ανθρώπου:** Έννοιες ανάπτυξης: ύφος, βάρος, ισχύς, προσαρμογή. Διατροφή και ανάπτυξη: ποικιλία τροφών, διάιτα στα διάφορα στάδια, υγιεινές τροφές.

Η θρέψης μεσημη-χώνευση-αφομοίωση το πεπτικό σύστημα (αδρομερώς) και η υγιεινή του.

'Αλλες ανάγκες: ύπνος και η υγιεινή του, σωματική δισημη-εισαγωγή στη λειτουργία της καρδιάς' προληπτική υγιεινή: καθαριότητα, - - - - -, εμβόλια, άλλες προφυλάξεις.

**ΣΤΗΝΩΣ ΙΚΑΝΟΠΟΙΕΙ
Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΤΙΣ
ΑΝΑΡΓΕΣ ΤΟΥ**

**1. Οι ανάγκες
του ανθρώπου
(ατομικές και
κοινωνικές)**

- Τα παιδιά διερευνούν τις ανάγκες που έχει ο άνθρωπος ως άισθμο και ως μέλος της κοινωνίας και τους τρόπους με τους οποίους τις ικανοποιεί.

- Συνειδητοποιούν δτι οι ανάγκες αυτές είναι κοινές για διλούς τους ανθρώπους και διακρίνουν τις βασικές από τις μη βασικές.

2. Ανάγκες του ανθρώπου και εργασία

- Τα παιδιά κατανοούν δτι τις ανάγκες του ο άνθρωπος τις ικανοποιεί με την εργασία και δτι η εργασία είναι δημιουργική προσπάθεια, μάχθος και κοινωνική ανάγκη.

- Εξοικειώνονται, διο είναι δυνατό, με τους δρόους εργασίας, τα προβλήματα και τα δικαιώματα των εργαζομένων και εκτιμούν την προσφορά τους.

3. Πηγές αγαθών.

- Τα παιδιά γνωρίζουν με τη βοήθεια συγκεκριμένων παραδειγμάτων από τη ζωή στην κοινότητα και την περιοχή τους, τις πηγές αγαθών και τους τρόπους ειμετάλλευσής τους.

- Αποσαφηνίζουν ένγοιες σχετικές με την παραγωγή, τη μεταποίηση, τη μεταφορά και την κατανάλωση.

- Αναγνωρίζουν την ανάγκη της προστασίας και της ορθής ειμετάλλευσης των πηγών.

- Προβληματίζονται σχετικά με τα προβλήματα που αντιμετωπίζει ο σύγχρονος καταναλωτής και συνειδητοποιούν δτι οι ανάγκες μας υπόκεινται σε περιορισμούς.

- Ο κύριλος ή της ζωής του ανθρώπου: Πώς δημιουργείται μια οικογένεια: σύζευξη-κύνηση-γέννηση-ανάπτυξη και ωρμανση-εργασία και δημιουργία, αναπαραγωγή-γήραση, γενεαλογικό δένδρο.

Τα δύο φύλα: Ομοιότητες-διαφορές, ισότητα και αμοιβαίνοτητα.

- Οι ανάγκες της οικογένειας: πατούκια, νοικοκυριδ, τροφή, ένδυση, υγειονομική περιθαλψη, εικασίες, φυχαγγία κτλ. Ποιές από αυτές ικανοποιεί τη κοινότητα και ποιές το ευρύτερο κοινωνικό σύνολο (κρίτος). Βασικές και μη βασικές ανάγκες.

- Τα έξοδα και οι πόροι μιας οικογένειας: Η οικογένεια ως παραγωγής και ως καταναλωτής (αγροτική, αστική οικογένεια, εργασία γονέων, εργασία-αμοιβή-χρήματα).

Τα επαγγέλματα: Παραγωγή αγαθών, προσφορά υπηρεσιών, αλληλεξαρτήσεις, καταμερισμός εργασίας.

- Συνθήκες εργασίας στα διάφορα επαγγέλματα-προβλήματα: (αγροτής, εργάτης, υπάλληλος κτλ.)

- Τα δικαιώματα των εργαζομένων: Διμοιβή, ασφάλιση, περίθαλψη, άσεια, συνταξιοδότηση κτλ.

- Η εργασία παλιότερα: Δούλοι, συνθήκες εργασίας, ωράριο εργασίας παιδιών κτλ.

- Αξιοποίηση της γης: Έδαφος (χλωρίδα), υπέδαφος, θαλάσσιος πλούτος, είδη αγαθών, τρόποι αξιοποίησης.

- Παραγωγή, μεταποίηση, μεταφορά, κατανάλωση, εισαγωγής, εξαγωγής.

- Άποι που έρχονται τα προϊόντα στη λαϊκή αγορά: Καλλιέργειες στην περιοχή μας και αλλού.

- Ειμετάλλευση της πανίδας, δρως στην προηγούμενη παράγραφο με αναφορά στην κτηνοτροφία στην περιοχή μας κι αλλού.

- Βιομηχανική προϊόντα: Εργοστάσια στην περιοχή μας κι αλλού. Τι παράγουν, ενέργεια που καταναλώνουν, εισαγωγής, εξαγωγής.

- Τουριστική αξιοποίηση της περιοχής Τουριστική κίνηση, έργα. Αφέλειες, φυχαγγία, προβλήματα.

- Τι πρέπει να προσέχει ο καταναλωτής: Ποιότητα προϊόντων, τιμή, διαρρήματα, υπερκατανάλωση κτλ.

- Ζ' Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΜΗΧΑΝΕΣ**
1. Εργαλεία και μηχανές σε συνδυασμό με τις έννοιες της ενότητας Ζ3
- Τα παιδιά γνωρίζουν τα διάφορα εργαλεία που χρησιμοποιεί ο ανθρώπος στην εργασία του και πατανούν τη σημασία τους στην απελευθέρωση της ανθρώπινης ενέργειας.
 - Εξοικειώνονται με πρακτικές εφαρμογές βασικών επιστημονικών ανακαλύψεων στην καθημερινή ζωή.
2. Βιομηχανική παραγωγή.
- Τα παιδιά αποκτούν, μέσα από συγκεκριμένες καταστάσεις, στοιχειώδεις γνώσεις σχετικά με τη λειτουργία των σργοστασίων, την παραγωγή αγαθών και ενέργειας, και τη χρήση του ανθρώπινου δυναμικού στις σύγχρονες βιομηχανικές μονάδες.
3. Επιστημονικές έφαρμογές.
- (Θα συνδυαστούν ήταν περίπτωση με τα αντικείμενα μάθησης των αντέστοιχων ενοτήτων, π.χ. πώς κινούνται οι μηχανές συνδυάζεται με την ενότητα Ζ1- μηχανική ενέργεια-).
- Τα παιδιά εξοικειώνονται με βασικές έννοιες από τις φυσικές επιστήμες (π.χ. την κίνηση των σωμάτων ή το γήινο μαγνητισμό ή τις ιδιότητές των απλών μηχανών ή τιλ.)
 - Θέζονται στην παρατήρηση και ασκούνται στο σχεδιασμό και την εκτέλεση απλών πειραμάτων για την επιβεβαίωση ορισμένων δεδομένων και την απόδειξη υποθέσεων σχετικών με οικεία φυσικά φαινόμενα.
 - Αποκτούν βασικές πρακτικές γνώσεις από τις αντέστοιχες τεχνολογικές εφαρμογές στη ζωή και ανάλογες δεξιότητες για την αντιμετώπιση στοιχειωδών αναγκών τους.
 - Εκτιμούν ανάλογα τον αγρόνα του ανθρώπου για την ανακάλυψη των μηχανών και την ειρηνική χρήση των ανακαλύφεων του.
4. Κίνδυνοι από τη στρεβλή χρήση επιστημονικών-τεχνολογικών εφαρμογών και ποιοτητα ζωής.
- Τα παιδιά συνειδητοποιούν, παράλληλα με τα αγαθά της προδόσου, τους κινδύνους που απειλούν τη δική τους ζωή, καθώς και την ανθρωπότητα
 - Τα εργαλεία: Μυζική ανθρώπινη ενέργεια και προέκτασή της μέσω διάφορων οργάνων (εξελικτικά). Τα πιο κοινά εργαλεία στην καθημερινή χρήση.
 - Άπλες μηχανές: "Όπως και στα προηγούμενα. Η ανακάλυψη του τροχού, οι εφαρμογές του, μοχλοί.
 - Σύνθετες μηχανές: Πολλαπλασιασμός της ενέργειας. Αντιπροσωπευτικά δείγματα. Ενέργεια για τη λειτουργία τους. Βιοτεχνικές εργασίες και επιχειρήσεις.
 - Τι είναι ένα εργοστάσιο: Το εργοστάσιο της περιοχής. Έδη εργοστασίων. Μεταποίηση πρώτων υλών, μαζική παραγωγή.
 - Παραγωγή ενέργειας (εισαγωγικά)
 - Κατανάλωση ενέργειας.
 - Οι εργάτες: Καταμερισμός, εργασίας.
- Έξειδικευμένοι εργάτες.
- Ανειδίκευτοι εργάτες. Συμμετοχή εργάτων. Ασφάλιση ζωής.
- Πώς κινούνται τα σώματα: Δύναμη, θετηση-τριβή. Έλεγχος πτώση των σωμάτων στη γη (βαρύτητα), βάρος, δύναμη ανύψωσης.
- Σχετικές εφαρμογές: ο μοχλός, τροχός, τοκετούμενο επίπεδο.
- Ο γερανός, ο τροχαλίες (πρακτικά)
- Πώς κινούνται οι μηχανές: Ο δινεμός και το νερό. Ο ηλεκτρισμός: ως πηγή φωτός, θερμότητας, κίνησης. Ο ηλεκτρισμός στο σπίτι.
- Η θερμότητα: Βρασμός, ατμός, υγροποίηση (παρατηρήσεις και πειράματα). Τήξη και πήξη (ομοίως). Οι τρεις καταστάσεις των σωμάτων Μέτρηση θερμοκρασίας (βλέπε ενδητήτα Β3).
- Μαγγύτες: Επανάληψη. Η πυξίδα, γήινος μαγνητισμός. Ο κεραυνός.
- Καύση-καύσιμα: Φωτιά και οξυγόνο Αναπονή-διασείδιο του δινέρωμα. Το κάρβουνο, το πετρέλαιο.
- Λιτυχίματα στην εργάσια: Στο εργοτάξιο, το εργοστάσιο, σε κάθε χώρο δουλειάς (σχολείο, δρόμο....). Λιτυχίματα στο σπίτι: δηλητηριάσεις, ηλεκτροπληξία, κτλ.

**Η^η Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ 1. Μιείς και ο χρόνος
Ο ΧΡΟΝΟΣ
ΚΑΙ Η ΕΞΕΛΙΞΗ**

ολδιληρη, οι αλδγιστες ε-φαρμογές των ανθρώπινων ανακαλύψεων.

- Τα παιδιά εξοικειώνονται με βασικές χρονικές έννοιες και προσεγγίζουν την έννοια της χρονικής εξέλιξης.
- Ασκούνται σε υπολογισμούς με χρονικές μονάδες.

3. Ο κόδιμος συνεχώς εξελίσσεται.

- Τα παιδιά μαθαίνουν για τη ζωή του προϊστορικού ανθρώπου και για ορισμένες οριακές ανακαλύψεις που αποτέλεσαν σταύρο στην εξέλιξη του.
- Κατανοούν δύτι με το πέρασμα του χρόνου η ζωή και το περιβάλλον του ανθρώπου αλλάζουν και συνειδητοποιούν τον αγώνα του ανθρώπου για την επιβίωση και καλυτέρευση της ζωής.

3. Οι αρχαίοι πρόγονοι μας

- Μαθαίνουν, μέσα από συγκεκριμένες μαρτυρίες, για τη ζωή και το έργο των πρόγονων τους
- Εισάγονται στην έννοια του ιστορικού χρόνου και της πολιτιστικής εξέλιξης.
- Εξοικειώνονται, δύσι ενταί δυνατό, με τις μεθόδους της ιστορικής έρευνας και τις πηγές της ιστορίας:

4. Η Ιστορία του τόπου μας

- Τα παιδιά συγκεντρώνουν πληροφορίες για την ιστορία του τόπου τους.
- Κατανοούν και αποτιμούν τους αγώνες, τις θυσίες και την πρόσφορδ των ανθρώπων που έζησαν σε αυτόν.
- Αναπτύσσουν θετικές στάσεις για μελλοντική εξέλιξη και την προκοπή της πατέρδας τους.

- Καταστροφή του περιβάλλοντος:

Ήχοι, απόδημητα, ιαυσαέρια, εκσκαφές εδαφών κτλ.

Τι μπορεί να συμβεί σε έναν πόλεμο.

- Πώς περνάει ο χρόνος: Η διαδοχή των ημερών, η διαδοχή των εποχών, η διαδοχή των γενεών πρόγονοι, απόγονοι, οι γενιές των ανθρώπων (παιδιά, γονείς, παππούδες, οι πριν από αυτούς..) Οι έννοιες: παρελθόν, παρόν, μέλλον

- Πώς οι άνθρωποι μετρούν το χρόνο. Υποδιαιρέσεις του ημερονυκτίου οι υποδιαιρέσεις του έτους. Το ρολόι. Παλιότερες πρακτικές. Οι έννοιες: δεκαετία, αιώνας, γιλιετηρίδα, προ Χριστού μετά Χριστού (π.χ.-μ.χ.)

- Οι μήνοι της γέννησης:

Οι ανάγκες των πρώτων ανθρώπων και πώς τις αντιμετώπιζαν: υποτυπώδης στέγη, λευκή τρόφη, στοιχειώδη εργαλεία, κίνδυνοι, άμυνα, το κυνήγι.

- Οι μεγάλες κατακτήσεις της ζωής:

Η σταδερή στέγη, οι οικισμοί, η φωτιδ, η καλλιέργεια της γης, η εξημέρωση ζώων εργαλεία, σκεύη από μέταλλα (παραστατικά)

- Πώς άλλαξαν τη ζωή τους οι άνθρωποι:

Τομείς ανάπτυξης, διπλανούνται στην ενδητη Α4 και σε θέματα των ενοτήτων Β1 και Β2.

- Οι Έλληνες: Το δνομά τους (μύθοι). Ήδη έζησαν (αρχαία εποχή).

Ο μήνος του Έλληνα.

Πώς οργάνωσαν τη ζωή τους: πόλεις-ηράτη, ταξίδια και εμπόριο, παρδεία και τέχνες, αθλητικοί αγώνες (παραστατικά). Τα αρχαία μνημεία.

- Μήνοι από τη ζωή των αρχαίων Έλλήνων: Οι θεοί του Ολύμπου. Γέγαντες και Τιτάνες. Ο Προμηθέας, Ημέθεοι και ήρωες. Ο Ηρακλής, ο Εησάσας.

- Πώς μαθαίνουμε για τους προγόνους μας: Μνημεία, ανασκαφές, άλλες μαρτυρίες, κτλ. (παραστατικό).

- Μαθαίνουμε για την ιστορία του τόπου μας: Αρχαιολογικοί χώροι, μνημεία, έργα τέχνης, ιστορίες, παραδόσεις, θρύλοι, ιστορικές τοποθεσίες, ιστορικά γεγονότα, ιστορικά πρόσωπα κτλ. (σε συσχετισμό με την ενδητη Α4).

Β' ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ
ΠΛΑΙΣΙΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΥ ΤΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

- I. Βασικές έννοιες στα σύνολα.
- II. Οι αριθμοί έως το 1000.
- III. Μετρήσεις μεγεθών.
- IV. Νομηματικές πράξεις και προβλήματα μέσα στην πρώτη χιλιάδα.
- V. Γεωμετρία.
- VI. Κλάσματα.
- VII. Εισαγωγή στην έννοια της πιθανότητας.

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΟΥ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΥ

ΓΕΝΙΚΕΣ ΕΝΟΤΗΤΕΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ

ΕΠΙΔΙΩΣΕΙΣ

ΜΕΡΙΚΟΤΕΡΕΣ ΕΝΟΤΗΤΕΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ

ΣΤΟΧΟΙ

I. Σύνολα:

(Ταξινόμηση, σύνολα με στοιχεῖα αριθμούς και γράμματα, υποσύνολα, διαμερισμός συνδλων). Ανασκόπηση και εμβάθυνση. (Άρες 7.)

- Να αντιλαμβάνονται οι μαθητές τις σχέσεις υποσυνδλων με τό γενικό σύνολο στο οποίο ανήκουν καθώς και τη σημασία τους ανεξάρτητα από αυτό.
- Να έχουν διέφορους συσχετισμούς πάνω στα σύνολα.

1. Υποσύνολα:

Η έννοια του υποσυνδλου, σχηματισμός υποσυνδλων, απεικόνιση υποσυνδλων.

- Κα γένουν οι μαθητές

ικανοί:

- Να κατανοούν την έννοια του υποσυνδλου, σε σχέση με το σύνολο στο οποίο ανήκει, καθώς και την σημασία του ανεξάρτητα από το σύνολο.

- Να σχηματίζουν διάφορα υποσύνολα.
- Να απεικονίζουν υποσύνολα με διάφορα μέσα (εικόνες, γράμματα, αριθμούς, χονδρές τελείες).

2. Διαμερισμός συνδλων:

Η έννοια του διαμερισμού, υποσύνολα (με διάφορα κριτήρια), παρουσίαση διαμερισμού συνδλων.

- Να κατανοήσουν την έννοια του διαμερισμού συνδλων σε διαμερισμό συνδλων.

- Να προβαλλουν σε διαμερισμούς συνδλων με βάση διάφορα κριτήρια.

- Να παρουσιάζουν διαμερισμούς συνδλων με διάφορους τρόπους.

II. Οι αριθμοί έως το 1000:

(Αιδιότοτε και τακτικοί - Να απαριθμούν με ποικίλους αριθμούς, θεσιακή αξία τρόπους μέσα στη χιλιάδα. - Να κατανοήσουν την έννοια της χιλιάδας ως νέας μονάδας. - Να κατανοήσουν τη θεσιακή αξία των φηφίων μέσα στη χιλιάδα.

1. Οι αριθμοί 100 - 1000:

- Οι αριθμοί 0-1000 ως απόλυτοι (ως πληθυκοί αριθμοί συνδλων) και ας τακτικοί (δηλωτικοί, της θέσης στη διαδοχή). - Να αντιληφθούν το πλήθος, που εκπροσωπεύται από τους αριθμούς 1-1000.
- Να απαριθμούν σωστά και με ποικίλους τρόπους μέσα στη χιλιάδα.
- Να αναγνωρίζουν και να γράφουν τους αριθμούς με αριθμητικά σύμβολα.
- Να αποκτήσουν τη συναντήληψη κάθε αριθμού ως απόλυτου και ως τακτικού.
- Να κατανοήσουν τη διάταξη των αριθμών μέσα στη χιλιάδα.
- Να δημιουργούν πρότυπα διασοχής αριθμών.

2. Εεσιακή αξία των φηφών:

Τριψήφιοι αριθμοί: η ανά--ηα αντιληφθούν το συσχετισμό τους σε εκατοντάδες, τιμοδ ανάμεσα στη δέση δεκάδες και μονάδες και ενδε φηφίου και στην αξία το αντίστροφο.

Το μηδέν ως φηφίο και η αξία του.
θεσιακή του αξία στον αριθμό.

III. Μετρήσεις:

- (Μετρήσεις πεγεθών με τη χρησιμοποίηση και των υποδιαιρέσεων των καθιερωμένων μονάδων μέτρησης).
(θρες .6.)
- Ηα κατανοήσουν τη μέτρηση ως επανάληφη μιας μονάδας μέτρου πάνω σε διάφορα μερωμένων μονάδων μέτρησης).
 - Ηα γνωρίσουν συστηματικήρα τις ωρισμένες μονάδες μέτρησης.
 - Ηα αποκτήσουν τη δεξιότητα για ακριβείς μετρήσεις.

1. Μήνιος:

- Η Μονάδα μέτρησης (γαλλικό μέτρο) οι υποδιαιρέσεις του μέτρου τα πολλαπλάσια του μέτρου. Αντίστοιχα προβλήματα.
- Ηα συλλέγουν την έννοια του μέτρου ως μονάδας για τη μέτρηση του μήνους.
 - Ηα αναγνωρίζουν και να διακρίνουν τις υποδιαιρέσεις και τα πολλαπλάσια του μέτρου.
 - Ηα εκτιμαλνουν προβληματικές καταστάσεις που περιλαμβάνουν μετρήσεις μήνος και να επινοούν οι διοι τέτοιες καταστάσεις.
 - Ηα λύνουν προβλήματα.

2. Χρήματα:

Το ελληνικό νομισματικό σύστημα. Η δραχμή πολλαπλάσια σε αναφορά με το νομισματικό υποδιαιρέσεις της. Ηδ μας σύστημα. Αντίστοιχα προβλήματα.

3. Χρόνος:

- Η ώρα ως μονάδα μέτρησης του χρόνου: Τα πολλαπλάσια και οι υποδιαιρέσεις. Αντίστοιχα προβλήματα
- Ηα στόχοι διπλας αυτού της προηγούμενης παραγράφου 1 και σε αναφορά με εκτιμήσεις χρόνου.

4. Επιφάνεια:

- Το τετραγωνικό μέτρο ως μονάδα μέτρησης επιφανειών,
- Ηα προσεγγίζουν στο δυνατό την έννοια αυτής της μονάδας μέτρησης με σχετικές κατασκευές της..
 - Ηα εκτελούν με αυτές εμπειρικές μετρήσεις επιφανειών.

5. Βέρος:

- Το κιλό ως μονάδα μέτρησης του βάρους οι υποδιαιρέσεις της. Αντίστοιχα προβλήματα.
- Ηα στόχοι διπλας αυτού της προηγούμενης παραγράφου 1 και σε αναφορά με εκτιμήσεις βάρους.

6. Χωρητικότητα:

- Η έννοια της χωρητικότητας.
- Ηα καταλάβουν την έννοια αυτή με βάση διάφορες εμπειρικές εκτιμήσεις, χρησιμοποιώντας δομημένο υλικό (κύβους, κουτιά τούρτα κ.α.).

1. Πρόσθεση και αφαίρεση:

- Οι πρέσεις αυτές μέχρι να πρέσεις αριθμούς 2 και 3 του Δ' της Α' τάξης, στους αριθμούς 0 - 1000.
- Οι δοκιμές τους νοερή εκτέλεση των πράξεων αυτών.
- Ηα στόχοι διπλας στις παραγράφους 2 και 3 του Δ' της Α' τάξης, στους αριθμούς 0 - 1000.
 - Ηα κατανοήσουν τη διαδικασία της δοκιμής ως μέσου

IV. Μαθηματικές πράξεις:

- (Σύνθετες μαθηματικές πράξεις πρόσθεσης, αφαίρεσης και πολλαπλασιασμού η αντιμεταθετικήτα, η προσεταιριστικήτα και η επιμεριστικήτα στην πολλαπλασιασμό).
- Ηα κατανοήσουν τις βασικές ιδιότητες του πολλαπλασιασμού.
 - Ηα αντιληφθούν τη μονάδα ως ουδέτερο στοιχείο για την διάλια.

η μονάδα ως ουδέτερο στοιχείο του πολλαπλασιασμού* συστηματική μελέτη της πράξης της διαίρεσης* λόγη προβλημάτων. (ώρες . 51.)

- πράξη.
- Να αποφασίζουν πότε θα χρησιμοποιούν την πράξη της διαίρεσης.
- Να αποκτήσουν ευχέρεια στην τεχνική της διαίρεσης.
- Να ενισχύσουν τη λογιστική τους δειπνητατά στην πράξη της διαίρεσης.
- Να λύνουν προβλήματα με περισσότερες από μία πράξεις.

- ελέγχου της ορθότητας, των πράξεων προσθετικής και αφαρεσης.
- Να εκτελούν σωστά τις δοκιμές.
- Να εκτελούν νοερά πράξεις προσθετικής και αφαρεσης.

2. Πολλαπλασιασμός:

- Η πράξη αυτή μέχρι και με δικτύωσης παράγοντες, μέσου στη χιλιάδα^η αντιταυριστικότητα, η προσεταιριστικότητα και η επιμεριστικότητα στον πολλαπλασιασμό* η μονάδα ως στοιχείο ταυτότητας του πολλαπλασιασμού*
- Οι στόχοι διπλωσίας στην παράγραφο 3 του Ε'της Α' τάξης, στους αριθμούς 0-1000.
- Να αντιληφθούν τις ιδεότητες του πολλαπλασιασμού καθώς και τις εφαρμογές τους.
- Να κατανοήσουν τη διαδικασία της διπλασιασμού ως μέσου ελέγχου της ορθότητας της πράξης του πολλαπλασιασμού.
- Να εκτελούν σωστά τη δοκιμή: η δοκιμή του πολλαπλασιασμού* νοερή εκτέλεση: πράξεων πολλαπλασιασμού*
- ο Πυθαγόρειος πίνακας.

3. Διαίρεση:

- Η πράξη αυτή, με διαιρέτη μονοφύτιο, μέσα στη χιλιάδα^η διαίρεση ως διαιρετικό διαίρεσης σε ισοδύναμα σύνολα^η διαίρεση ως ενέργεια (πράξη) του πολλαγεία (πράξη) αντιστροφή του πλασιασμού. πολλαπλασιασμού* οι δροι της - Να διακρίνουν τους δρους της διαδικασίας διαίρεσης (διαιρετέος, διαιρέσης κατ την τέλεια από την ατελή διαίρεση, πήλικο, υπόλοιπο). τέλεια και ατελής διαίρεση*. Η δοκιμή της διαίρεσης* νοερή εκτέλεση απλών διαιρέσεων.
- Οι στόχοι διπλωσίας στην παράγραφο 3 του Ε'της Β' τάξης, στους αριθμούς 0-1000.
- Να αντιληφθούν τη διαίρεση ως αντίστοιχη στροφή ενέργεια (πράξη) του πολλαγεία (πράξη) αντιστροφή του πλασιασμού.
- Να διακρίνουν τους δρους της διαδικασίας διαίρεσης κατ την τέλεια από την ατελή διαίρεση.
- Να αντιληφθούν τη σημασία της δοκιμής και να την εκτελούν σωστά.

4. Λύση προβλημάτων:

Προβλήματα και των τεσσάρων πράξεων μέσα στη χιλιάδα με συνθετότερες απαιτήσεις ως προς τη συλλογιστική τους.

- Να επισημανούν συνθετότερες, από 6, τι στην προηγούμενη τάξη, προβληματικές (μαθηματικές) καταστάσεις, και να επινοούν οι διοι τέτοιες καταστάσεις.
- Να λύνουν προβλήματα που απαιτούν συνθετότερη μαθηματική σκέψη.

V. ΓΕΣΕΠΤΕΡΙΑ:

(Ανασκόπηση προηγούμενων ρόμβων, πολύπλευρα περίμετρος γεωμετρικών σχημάτων περιφέρειας, κέντρο γωνίες στερεά γεωμετρικά σώματα: ο κύβος).

(θρες .δ.)

- Να διευρύνουν τις γνώσεις τους σχετικά με ορισμένες γεωμετρικές έννοιες και να έλθουν σε πρώτη συστηματική επαφή με τα στερεά γεωμετρικά σώματα.
- Να αναγνωρίζουν σωστά ορισμένα γεωμετρικά σχήματα και στερεά σώματα στο περιβάλλον τους.

1. Ανασκόπηση στα γεωμετρικά σχήματα:

Εύκλοις, τετράγωνο, ορθογώνιο παραλληλόγραμμο και τρίγωνο.

- Να σταθεροποιήσουν τις σχετικές με τα γεωμετρικά αυτά σχήματα γνώσεις, που απόκτησαν στην προηγούμενη τάξη.

2. Ρόμβος:

- Να διακρίνουν τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του ρόμβου.
- Να συγκρίνουν και να ξακρίνουν το ρόμβο από το τετράγωνο και από τα διλαγωνά γνωστά τετράπλευρα.

3. Πολύπλευρα

- Να αντιληφθούν την έννοια του πολύπλευρου.
- Να σκεδιάζουν ρόμβο και πολύπλευρα.

4. Περίμετρος γεωμετρικών σχημάτων:

- Να αντιληφθούν την έννοια της περιμέτρου και να την υποδεικνύουν στα γνωστά τους γεωμετρικά σχήματα.
- Να υπολογίζουν με κέτρηση το μήκος τής περιμέτρου γεωμετρικών σχημάτων.

5. Η Περιφέρεια και το κέντρο του κύβου:

- Να αντιληφθούν την έννοια της περιφέρειας και του κέντρου.

6. Γωνίες στα γνωστά γεωμετρικά σχήματα ορθές γωνίες:

- Να υποδεικνύουν τις γωνίες στα γεωμετρικά σχήματα: τετράγωνο, ορθογώνιο παραλληλόγραμμο, ρόμβου και πολύπλευρου.

- Να διακρίνουν τα κύρια χαρακτηριστικά μιας γωνίας και να σκεδιάζουν γωνίες.

- Να διακρίνουν τις ορθές γωνίες χρησιμοποιώντας το γνώμονα και να σκεδιάζουν με αυτόν ορθές γωνίες.

- Να εισαχθούν στην έννοια των στερεών γεωμετρικών σωμάτων.

- Να διακρίνουν τα στερεά γεωμετρικά σώματα μεταξύ τους και να τα πατονομάζουν.

- Να συλλάβουν την έννοια του κύβου.

VI. Κλασματικός αριθμός:

(Ανασκόπηση της αναίστοιχης ύλης από τη Β' τάξη:

Τα ηλάσματα 1/3..3/3, 1/8..8/8

1/6..6/6

Γραμμικές παραστάσεις σχετικές με τα ηλάσματα.

- Να κατανοήσουν την έννοια του ηλασματικού αριθμού και

τη συμβολική παρουσίασή του.

1. Ανασκόπηση της σχετικής ίλης με τα ηλάσματα, ήσου διδάχτηκε στην προηγούμενη τάξη:

- Να αντιληφθούν τους ρόλους των δύο δρών του ηλάσματος.

- Να αντιληφθούν το ηλάσμα ως μια μορφή διαίρεσης.

Προβλήματά με κλάσματα).
(Όρες .1η.)

- Η συλλόγουν την αξέλια των κλασματικών αριθμών και να τους διατάσσουν.

2. Τα κλάσματα:

- 1/3, 2/3, 3/3, 1/8, 2/8... 8/8, 1/6, ... 6/6.
- Η κατάνοησουν διεις οι κλάσματικοί αριθμοί προκύπτουν από την επανδρηφή της κλασματικής μονάδας.
 - Η συλλόγουν τις έννοιες αυτών των κλασμάτων ως μερών μονάδας και συνδλου.
 - Ακομή οι στόχοι δημιουργούνται προηγούμενης παραγράφου.

3. Συγχοΐσεις ανάμεσα στα κλάσματα:

- (Ισοδυναμία και συνιστητήτα κλασμάτων).
- Η βρίσκουν τις σχέσεις ανάμεσα στα κλάσματα.
 - Η διατάσσουν τα κλάσματα.

4. Προβλήματα και πρέξεις με τα κλάσματα:

- Η εκτελούν σωστή απλής πρέξεις με κλάσματα.
- Η λύνουν απλά προβλήματα με κλάσματα.
- Η επινοούν απλά προβλήματα και να τα λύνουν.
- Η λύνουν νοερά απλά προβλήματα με κλάσματα.

5. Γραφικές παραστάσεις σχετικές με κλάσματα:

- Η απεικονίζουν με γραφικές παραστάσεις τα δεδομένα προβλημάτων καταστάσεων, τα οποία παρουσιάζονται με κλασματικούς αριθμούς.

VII. Εισαγωγή στην έννοια της πιθανότητας:

(Η έννοια του τυχαίου, η έννοια του πιθανού στατιστικής πίνακες).
(Όρες .5.)

- Η εισαχθούν συστηματικήτερα στην έννοια της σχετικής συχνότητας, με την οποία πραγματοποιείται διάφορα ενδεχόμενα.
- Η ειστούν στην ταξινόμηση των στατιστικών δεδομένων που προκύπτουν από παρατηρηση ή μέτρηση ενδεικτικών, καθώς και στη γραφική παράσταση της κατανομής των αντιστοιχων, σχετικών συχνοτήτων.

1. Η έννοια του τυχαίου, του πιθανού και της πιθανότητας:

- Η αντιληφθείν αυτές τις έννοιες καθώς και τις μεταξύ τους σχέσεις.
- Η επισημαίνουν ενδεχόμενα (πιθανά) γεγονότα.
- Η υπολογίζουν τη συχνότητα των γεγονότων και να ταξινομούν τα σχετικά στατιστικά δεδομένα.
- Η πατάσκευαν σχετικούς στατιστικούς πίνακες.

Γ. ΕΣΕΔΑΝΤΙΚΗ ΓΑΩΣΕΑ
Γ. ΚΑΙ Δ. ΤΑΞΕΩΣ

- ## I. Σηκωτός του μαθήματος

ΣΗΜ. ΒΣ ΤΟΥ ΓΛΩΣΣΙΚΟΥ

νε σικελοποιηθέν, στο μέτρο των δημιατότητών τους, τον εκφραστικό χλούδι και τους μηχανισμούς της νεοελληνικής γλώσσας (δημοτικής) ώστε να διευκολυνθεί έσσο η, κυνηγετική τους συγκρότηση δύο και η αποτελεσματική εκτικονινά τους με το περιβάλλον.

Ειδικότερα με το γλωσσικό μέθημα επιδιώκεται:

- να συνεχίστε και στο σχόλιό σας προσχωλικός, φυσικός τρόπος εκμάθησης της γλώσσας.
 - να οργανωθεί το γλωσσικό υλικό που φέρνουν μαζί τους τα παιδιά και να εμπλουτισθεί με δι, τι είναι απαραίτητο τόσο για τις ανάγκες της καθημερινής ζωής δυο και από γλωσσική και ευρύτερη μορφωτική έσφραγιστική.
 - να μάθουν τα παιδιά να ακούν, να ερωτούν, να να εκφράζονται με ευχέρεια και φυσικότητα στις κοινωνίες μορφής της προφορικής επικοινωνίας και ιδιαίτερα στη συζήτηση.
 - να μάθουν να διαβάζουν με ευχέρεια και φυσικότητα και να κατανοούν αντεξούν διαβάζουν μεγαλύτερα ή σιωπηρά.
 - να συλλέψουν, διαισθίστηκαν στην αρχή και συστηματικότερα έχειται, στο μέτρο πάντα και έπιτρέπουν οι αφαιρετικής τόνους λανθασμένες, μέσος από το κλήσον των συγκεκριμένων περιεκτόστενων τους κανόνες που δίλεκτον τη λειτουργία του συστημάτος της γλώσσας, και να αποκτήσουν την ικανότητα να ερμηνεύουν στην πράξη.
 - να αποκτήσουν τη δεξιότητα της γραφής και να αποκτήσουν προοδευτικά στο γραπτό λόγο, ώστε να εκφράζονται με ευχέρεια, ασφαλεία, κληρότητα και δημιουργικότητα.
 - να εδυτούν σε τεχνικές μελέτης και αυτοδύνησης και στη χρήση βοηθημάτων, δικας είναι το ορθογραφικό λεξικό και το εγχειρίδιο γραμματικής.
 - να ενεργοθεοκοινόθουν απλάντιστη στις λογοτεχνικές κείμενα, έτσι που να τα διαρρέουν και να τα αγνοήσουν, για να φτάσουν να αποκτήσουν από μόνα τους τη συντροφική του καλού λογοτεχνικού βιβλίου.

II. Περιεχόμενο και εκπλάσεις του μαθήματος.

1. АКРОДЕН

**Δηρδαστή με το παιδί
και απρόστιμη**

- Αποκτούν καλές συνήθειες ως απροστές.
 - Αναγνωρίζουν ομοιότητες και διαφορές, πρητείας και εννοολογίας.
 - Αποκλουδούν προφορικές οδηγίες.
 - Γράφουν με ταχύτητα και ακρίβεια κείμενο που τους υπαγορεύεται.
 - Ισχνούν συσχετίσεις και γενικύδεσιες, συνέργουν συμπεράσματα, προβλέπουν αποτελέσματα.
 - Αποτίκνουν και δέτουν σε κριτικό έλεγχο αυτά που ακούν.
 - Αναγνωρίζουν και ερμηνεύουν διαδεσμούς (συναισθήματα, χρισμός) κτλ.
 - Αποκλειδώνουν την αισθητική καταληξικήν έκφραση σε περιπτώσεις απαγγελίας, απόντωσης, δωματοκόκκινης κτλ.

3. ПРОМОЦІЯ ВІДРАДИ

Διακόπινος, περιγράφει, αφέγει κτλ.
Διελογος, συζητηση,
διανοηση/στοιχημα

- Αδρόβουν, προφέρουν κατ τονίζουν σωτήρα
 - Ευρέσκουν τις σκέψεις, τις έκπληξες κατ τα ελογήματά τους με σαρπίνεια, φυ- σικότητα και ευγένεια.
 - Συμπετέρουν εκοινωνητικά σε συζη- τήσεις.
 - Περιγράφουν σκηνές από τη φύση, εξι- στορούν γεγονότα από τη ζωή και την ιστορία, αφηγούνται τα περιεχόμενο αναγνωρίσματα καλ.
 - Διεγράδουν με εκφραστικήτη λογοτε- χνική κείμενα και κάθενον μέρος σε δραματοποιήσεις καιθεατρικές παρα-

卷之三

παραγόντες
πινεκτή ανέγυμνη

Επικεφαλής ανάγνωση
Ανάγνωση πεζού ή κατ-

κατέγνωση τοποθεσίας

κειμένου
ανέγνωστο θίλου υλικού
(λεξικών, καταλόγων,
πινάκων περιεχομένων,
χαρτάν κτλ.)

- στοιχεία.

Τα παλιά:

 - Επαντούν το βασικό μηχανισμό της ανάγνωσης.
 - Διερεύουν φωναχτέ με άνεση και εκφραστικότητα, έτσι του να φαντεται ότι συμμετέχει διοργανωμένης και συνειδητικής τους ιδρούσας.
 - Διερεύουν σιωπηρό με ευχέρεια, προσβλητική, και στοχαστικότητα.
 - Επανανούν τα κείμενα και διαρθίουν, στα βασικά και στα δευτερεύοντα σημεία τους.
 - Αποτυπών τα κείμενα και διαρθίουν, "από την άποψη του περιεχομένου και της πορείας".
 - Αποτυπώνονται με σωστό τρόπο μηχανή.

4. ГРАДЕН ЕКОРАГ

- Ιπτομένοισιν σωτέ τα γράτε σύμφολα για την ακδόση του κροφορικού λόγου.
 - Γράφουν ειωνάγνωστα, γηρύορε και αρδο- γραφέμενα.
 - Ιρηστικοίσιν σωτέ τα κεφαλαία και τη σέξη και διευθεταύν το κείμενο σε πα- ραγράφους.
 - Γράφουν, στοιχικέ και ομεδικέ, λογικές προτάσεις, τις διευθετούν σε ορισμένη σειρά και τις οργανώνουν σε ευρύτερες συνέδεσις με βάση ένα σκοπό και ένα σχέδιο.
 - Ιρηστικοίσιν τις εισθήσεις, τη λογική και τη φαντασία για να γράφουν καραστ- τικά αυτά και έχουν να κουν.
 - Δοκιμάζουν κρίτικα έλεγχο σ' αυτά που γράφουν, βίβλια προς βίβλια και μετά την ολοκλήρωση του γρατετού.
 - Βγάζουν σημειώσεις, περιλήψεις και δια-

5. ABOUT A CITY

Εννοεολογικό
λεξιλόγιο.
Ορθογραφία

- Επειδή το θέμα της ανταρτικής είναι σημαντικό, πρέπει να γίνεται μια συζήση.

— 100 —

- ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

Σύνταξη
Σημασιολογία
Φωνολογία

- Μαρφαλόγια

 - Οστέοντας για τη σωτήρισμαν των προτάσεων.
 - Σκουδέζουν τα μέρη του λόγου σε συσχετισμό με το λειτουργικό τους ρόλο μέσα στην πρόταση.
 - Συλλαμβάνουν τη σημασία των λέξεων με διάνοια των δυνατοτήτων τρόπους (σύνδεση των λέξεων με τα πρόταστα, συγκριτική συσχέτιση συνάθρονων και αντίθετων, παραγωγή και σύνθεση, καταληκτικές ενδείξεις, κύριολεκτική και παρορθική χρήση, συμπράξεις κτλ.).
 - Δικαίουνται στην ορθογράφια λέξεων με βάση τους κανόνες και διέκοπτον το δεματικό και το κατελατικό τους μέρος.

2. ΓΡΑΝΤΗ ΕΚΦΡΑΣΗ

ΠΕΡΙΕΚΟΜΕΝΟ

ΣΤΟΧΟΙ ΚΑΙ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

Αντιγραφή
Ορθογραφία
Ελεύθερη και καθοδηγημένη έκφραση:
"Εκέφραση και γράψη..."

Εγγυηρότητα
Επεροδόγιο
Ευχετήρια, προσκλήσεις
Επιχειρήσεις, λεξάντες
Πινακίδες, κατάλογοι
Περιλήψεις σημειώσεις
Εκτοπολές
κτλ.

Τα καίδια :
Περνούν ωστε στη στάση δτων γράφουν, κρατούν χωρίς
το μολόβι ή το στόλο και αποκιμούνται χωρίς κλείση
στην υπόδειγμα γραφής.

Γράφουν καθέρε, καλαΐσθητα και με σχετική ταχύτητα, καμηλόπροση προνομιακής αποτελεσμάτων ανάμερα στα
γράφηματα και τις λέξεις.

Γράφουν ορθογραφημένα τις λέξεις του βεβικού
λεξιλόγου, τους οποίους συστήνεται κατηχηματικούσιν τα
γνωστά τους σημεία στίλης.

Πεταφέρουν και εφαρμόζουν στα γραπτά τους κείμενα
διά έχουν μέδει στη γραμματική σχετική με την
ορθογραφία και τη σύνταξη.

Γράφουν ευπάργυρα και ορθογραφημένα δύο μένο
την αντιγραφή και την ορθογραφία τους άλλα και
κάθε κείμενο είναι στα γλωσσικά είναι σε όλα μαθήματα.

Κένουν συχνή χρήση λεξικού, για να συναζητήσουν
να ελέγχουν την ορθογραφία ή τη σήμαση δύσκολων
ειδών & λέξεων.

Ικανοποιούν την εκιδύμητα τους για συτοπέραση,
ανακούφωση και αυτοεκιβεβαίωση.

Γράφουν, σε εποιητική ή ομδεική θέση, και ανακούφωνται (διαβιβάζοντας τα στους άλλους ή βάζοντας
τα στο χέρι των ανακούφωντων ή στη μαθητική εργα-
μεριδών) μικρό κείμενο, με βάση τον κέδου των εμπει-
ριών τους.

Ειδοποιητικά ορθογραφήται σκένες στο θέμα τους και
αντίστοιχο δύο διανυσματικά στοιχεία στοιχείων
την περιστατικότητα εκδοσης του:

Εμπλέκουν και τον εαυτό τους σ' αυτά και κέριγρά-
ρουν ή εξιστορούν, είτε με την ίμεση ανάμειξη τους
το δρώμενα είναι με το σχολιασμό και τη συνειδη-
ματική τους κρίση.

Χρησιμοποιούν προστικός τρόπους και ζωντανεύουν
το κείμενο, διότι είναι: η εκμάθηση σίγουρη, ή ενε-
ργητική ή αυτοεράρτηση ή φράση στον αναγνώστη, ο
διάλογος, εκτιχμήνες παρομοιότητες, κροκωκοτική-
σης και, μεταγορές, υκούσεις γιατρηνά φυχική κα-
τάστηση του άλλου κτλ.

Διαπιστώνουν (και επωφελούνται από τη διαπιστώση)
διεκπειρουμένη καλύτερα με τους άλλους δτων αυτά
και γράφουν: οι είναι δομένα με περιεπατικό
ταξίδι ή έχουν λογική αλληλουχία και σύνθετη γ) εί-
ναι ουσία από στέις λεπτοπορήσεις από γραμματική και
συντακτική έκφραση.

Γράφουν με προσφίλωση και στοχευτικότητά και,
καθώς γράφουν, φέγουν μετέξτια στην κροτωνέμενη για
να μην χάσουν τον ειρρό της σκέψης τους και να μην
παρακρυψούντονταν από το εντυπωμένο τους.

Ταξιδιώσουν στη σωστή γραπτή έκφραση και
με το μεδομένης γραπτές εργασίες, διότι είναι:
δύνησης κείμενου με βάση μιας ή κεριστούστερες επ-
ιδύνεις.

Αποκατέστατη μικρότερον προτάσεων σε μια λογική
σειρά.

Επιδιόπτηση κείμενων με δορυφίνες λέξεις και γράφεις.
Ακογύνωση κείμενου από τεκνά και άλλους προ-
διορισμούς.

Επιδιόπτησης κείμενου με κρόβεστο άλικο.
Ολοκλήρωση σπουδασμοτεικής ή πιλτεκούν ιστορίας.
Περιληπτική επόδιος κείμενου με βάση δομένες
εργασίες ή λέξεις - κωφής.

Επέκτηση κείμενοποιησης υποτυπώσους μέθοδο, διότι
είναι οι μεθόδοι του διαδίκτου.

Παράλληλη ρεαλιστική και ρεανοποιημένη περιτροπή
τις το έδιο δέμα.

Γραψή κείμενου με βάση ορισμένη αργαλειακή εργα-
τικό, γράφον, αποδιάβητη, αποδεικτική διαδικασία,
κοινωνική ομήσηση κτλ. Π.χ. περιγραφή περίπτωσης, γυναί-
κων και γενικότερων κείμενων, κειρόματος-εκτικαλής

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

Το πρόγραμμα διδασκαλίας της γραμματικής στις τάξεις Γ' και
Δ' αποτελεί συνέχεια των προγράμματος των τάξεων Α' και Β' και
ορισμένες επαναλήψεις (Β) ενοτήτων και τις απαραίτητες για
το επόπειρο των τάξεων αυτών διευρύνσεις (Δ).

Η σειρά διδασκαλίας των ενοτήτων δεν ταυτίζεται με τη σειρά
και γνωρίζονται στο πρόγραμμα, αλλά καθορίζεται από τα πε-
ριεχόμενα των κείμενων του βιβλίου "Η γλώσσα μου" και από
τις λέξεις ευκαιριακές διδακτικές ενέργειες και μαθητικές
δραστηριότητες.

Οι δρώς της γραμματικής και μπορεί να χρησιμοποιηθούν ευκαι-
ριακές στις τάξεις αυτές-χωρίς να δοθεί τυπικής γραμματικής
ορισμός ή να σητηθεί να απονημονευτούν από τα καίδια- είναι:
απδοτροφος, ενωτικό, καύλα, παρένθεση, αποσιωπητικό, φρόρο,
ουσιαστικό (καρδιο-κοινών), αριθμός (ενικής-καπνωτικής), δέμα,
κατάληξη, γένος (αρσενικό-θηλυκό-μοδετέρο), εκβέτο, αντωνι-
μέ, συλλαβισμός, μονοστρατες-δισομιλαβες-τρισομιλαβες-κολυμ-
λαβες λέξεις, ληγουσικό-πάραληγουσικό-προπαραληγουσια, αρχική συλ-
λαβή, αρχικο-τελικο γράμμα πρόσωπο και αριθμός σηματος, με-
τοχή, χρήσης (παροντικός-καρελβοντικός-μελλοντικός), ενεστ-
τας, παρετατικός, αθριστος, στιγμιασ-εξαναλουθητικός-συντε-
λεσμένος μέλλοντας, παρακείμενος και υπερσυντελικός.

ΣΤΟΧΟΙ ΚΑΙ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

ΕΠΟΤΗΤΒΣ

1. Η πρόταση

α. Βρούντες προτάσεις
(κρόσης, εκιδύμης,
καταφατικής, αρνητι-
κής και ερωτηματικής)
των τόπων ΙΕ, ΥΠΕ, ΥΡΑ
(Β) και ΥΡΑΔ (Δ)

Τα καίδια:

Αναλύουν βασικές προτάσεις (κρόσης, εκ-
ιδύμης κτλ.) στους δρους τους με βάση ερω-
τήσεις του τόπου "κοινος", "τι θέλεις",
"τι είναι;", "τι καθαίνει; κτλ. (Β)

Αντικαθιστούν στις έδιες προτάσεις έναν
ή περισσότερους από τους δρους τους (π.χ.
το Σ ή το Υ και το Δ) με άλλες λέξεις ή
φράσεις, σχήματικούς προτάσεις του έδιου
τόπου (Δ).

Διεκρίνουν καταφατικής προτάσεις κρόσης,
εκιδύμης και εκφραμητικής και τις μετα-
τρέπουν σε ερωτηματικής ή αρνητικής και το
εντελεστροφο (Β)

Εμπλέκουν το Α μιας πρότασης που έχει
μονότικο μεταβατικό ρήμα χρησιμοποιώντας
ουσιαστική, εκβέτο, ενωτική, ή μετοχή
σε πτώση αιτιατική ή εμφράσει αιτιατική
(Δ) π.χ. Ο Χ. σκαλίζει (τον κήπο),
Ο Χ. καβάει. (κιθάρα), Η Μ. ξέντυνε (τον
κοιλιαριόν), Ο Λ. περνάει (εσένα).

Συμπλέκουν το Α μιας πρότασης που έχει
μονότικο μεταβατικό ρήμα χρησιμοποιώντας
ουσιαστική, εκβέτο, ενωτική, ή μετοχή
σε πτώση αιτιατική ή εμφράσει αιτιατική
(Δ). Π.χ. Η Ν. μαθαίνει (σ) την αδελγή της χορδ.
Ρέμιρα πο τοπήρι (με) νερδ.

Επικονιασούν το Σ μιας πρότασης, δτων αυτό
δεν αναφέρεται, από την κατάληξη του Ρ (Β).

Καντεύουν το Ρ σε συνδρόμησης πρόσεις
του τόπου: (έδεια) όπως για φαγητό, (βύχοις)
καλή δρεπή κτλ. (Δ).

Βρίσκουν τα παραλειψμένα-λέξεις ή οι ομ-
νοια-συγχρόνησης προτάσεων σύγκρισης και
παρομοιώσεων. Π.χ. Ο μήπος μας είναι μικρό-
τερος από (τον κήπο) του γελτονα. Μήμερα
ο δρρωστος είναι καλύτερα (από χτές).
Τα μελλόντα είναι σγουρά σαν (τα μαλλιά)
της Σ.

Αναλύουν επανημένες προτάσεις με εργα-
τικής του τόπου = κοιδίς;, "τι κάθει; ;,
πάτε; ;, "κοιδίς";, κτλ.

Διεκρίνουν τους κόρωνς δρους εκανη-
μένων προτάσεων και τις μετατρέπουν σε
απλές (Β).

Επανημένουν απλές προτάσεις χρησιμοποιών-
τας χρονικούς, τοκικούς κ.α. προσδιορ-
μούς (Β).

Αναλύουν σύνθετες προτάσεις σε απλές,
έκπι. π.χ. την πρόταση "Σγάδ, εσύ κι αυτός
μένουμε στην Αθήνα" στις προτάσεις "Σγάδ
μένου στην Αθήνα" κτλ. (Δ).

Συγχρένουν απλές προτάσεις με κάνουν
με σύνθετη με περισσότερα από ένα, Σ, Κ
·Γ Α (Β).

Επικατέβουν προτάσεις με ασύνδετες γ, Κ
·Γ Α (Β).

Αναγνωρίζουν και χρησιμοποιούν και οι
έδιοι παρομοιώσεις καλκυρίων δρους εισόδημον-

τα με το σαγ (Δ).

Ανεργάζουν και χρησιμοποιούν μεταφορές,
κυρών από έμφυτα σε δρυχα και το ανεστροφο
Π.χ. Η Αθηνά είναι η καρδιά της Ελλάδας, Ο
Γιάννης έχει κρουση καρδιά (Δ).

Λυνόδουν (άρθρες) προτάσεις με τους
συνδέσμους κατ (Β), αλλά, εγώ και με το
αντιθετική γ (Δ).

Συνέδουν κύριες προτάσεις με δευτερεύου-
σες (Δ):

α) αιτιολογικής που εισάγονται με το
γενετική ή το επειδή π.χ. Μου έκανεν παρετ-
ρηση, γιατί (επειδή) δρηγα.

β) χρονικής που εισάγονται με το σταγ
ή το μόλις: Π.χ. Τηλεφόνησ μου στα (μόλις)
μέλλοντα.

γ) ειδικές που εισάγονται με το δέρη
ή το χωρικό και χρησιμοποιούνται ως αντικέντρεο
μεταξύ κύριες. Π.χ. Πιοτερού δι (κως) ή τα
καταφέρεις.

δ) ενδοιαστικές που εισδύονται με το μήπως ή το (γα) μη και χρησιμοποιούνται ως αντικείμενο μιας κρίσης Π.χ. Θοβάμαι μήπως (μη) αρρωστήσεις.

ε) αναφορικές που εισδύονται με τα ὅτι και καὶ:

Κατατίθεσσον αλφαριθμητικά λέξεις με βάση το αρχικό τους γράμμα (B).

Κατατίθεσσον αλφαριθμητικά λέξεις που έχουν το έδιο αρχικό με βάση το δεύτερο γράμμα τους (Δ).

Σημαντικούν με σχετική άνεση μαθητικά λέξια για να ορθογραφούν λέξεις του λεξιλογίου τους.

Διευρύνουν το λεξιλογίο τους βρέσκοντας λέξεις που ανήκουν στην έδια οικογένεια με τις λέξεις του βασικού λεξιλογίου τους και ορθογραφούν το ριζικό μέρος των λέξεων που συγγενεύουν επιμολογικά (Δ).

Γράφουν τα ονόματα ανθρώπων, οδών, πλατειών, δικασμάτων, βουνών, ποταμών κτλ. (B) καθώς και τα εδυκά ονόματα και τους έτηνος βρελών και έργων τέχνης (Δ) με το αρχικό γράμμα κεφαλαίο.

Σημαντικούν υποκοριστικά σε -άκη-στα-, -ούλα (B) και σε -οδησίκος, -η, -ο, -άκης, -άκος, -ούλης, -οδίλη, -οκουλός, -όβουλα (Δ) και μεγεθυντικά σε -α, -αρα, -αράς, -αρος (Δ):

Διερθδουν ουστά και χρησιμοποιούν στο γρέπτο τους λόγω τις συχνόχρονες συντομογραφίες δρχ., κ., κα., κτλ., μ., μ.-μ., κ.-μ., π.-χ., σ., Υ.Γ. και χι. (Δ).

Αναγνωρίζουν και χρησιμοποιούν συνάδυμες, αντέτετες (B) και ταυτόσημες (Δ) λέξεις του λεξιλογίου τους.

Αναλόγουν συνθετικές λέξεις σε απλές και συνθέτουν λέξεις από τα συνθετικά τους χρησιμοποιώντας κυρίως τα παρατακτικά, τα προσδιοριστικά (B) και τα κτητικά σύνθετα, τα αχριστά μέρη α(ν) και ξε-ταν σημαντικών (α) στρέησης και αντίθεσης, ή στρέησης ή αντίθεσης, (Δ) και (β) κολπής ή εντελείς (Δ).

Σημαντικούν τα παρακάτω μέρη και τις φλέγματικές λέξεις που χρησιμοποιούνται ως μέρη (Δ):

- α) Το μέρος ας, σταν δηλώνει προτροπή, π.χ. Ας αρχίσουμε.
- β) Το δεκτικό μέρος να με ονομαστική ή αιτιατική.
- γ) Η φλέγμα μου. Η την η λαμέα.
- γ) Τον τελικό σύνδεσμο να για την εισαγωγή ερωτήσεων, Π.χ. Η σου φέρω ένα γλυκό;
- δ) Την πρόσθια παρό με ποσοτική επιτροπηματική σημασία και το εκτετικό μέρος πάρα. Π.χ.: Ιδρήμα πάρα πολύ, πάρα πολύ φρέσκος.
- ε) Το παρομιαστικό εκβρήμα σαν με ονομαστική αιτιατική και γενική. Π.χ.: Βτρέχε σαν λαγός. Τον αγάπη σαν πατέρα. Βγει σγουρά μαλλιά σαν της Φ.

Συλλαβίζουν λέξεις με συνεχόμενα φωνήντα, με ένα σύμφωνο αντίκειμες σε δύο φωνήντα, με διφθηρία, συνδυασμούς και διφθηρίγους, με δύο άμοια σύμφωνα (B) και με δύο ανδρικά σύμφωνα ανδρικά σε δύο φωνήντα (Δ).

Σημαντικούν ουστά την τελεία στις συνηθεστερες συντομογραφίες (Δ).

Σημαντικούν, σταν γράφουν, το κόμμα, για να χωρίσουν:

- α) διαλογών δρους (Υ, Ι, Δ και εκτετικούς προσδιορισμούς) που παρείθενται ασύνθετοι (B)*
- β) μέριες από διάλεις μέριες προτάσεις που εισδύονται με τους συνδέσμους αλλά ή ενώ ή και παρατίθενται ασύνθετες (Δ)*
- γ) μέριες από διευτερευουσες προτάσεις που εισδύονται με τους συνδέσμους γιατί και επειδή (Δ)*
- δ) τα βεβαιωτικά και αρνητικά επιτροπηματα, σταν βρέσκονται στην αρχή της πρότασης, από την υπόλοιπη πρόταση. Π.χ. Ηαί, θα 'ρθω. Όχι, μην τας (Δ)*
- ε) την κλητική των ονομάτων (Δ)*
- στ) τα λόγια κάποιου προσώπου, που αναφέρον-

2. Οι λέξεις και τα γράμματα

δ) ενδοιαστικές που εισδύονται με το μήπως ή το (γα) μη και χρησιμοποιούνται ως αντικείμενο μιας κρίσης Π.χ. Θοβάμαι μήπως (μη) αρρωστήσεις.

ε) αναφορικές που εισδύονται με τα ὅτι και καὶ:

Κατατίθεσσον αλφαριθμητικά λέξεις με βάση το αρχικό τους γράμμα (B).

Κατατίθεσσον αλφαριθμητικά λέξεις που έχουν το έδιο αρχικό με βάση το δεύτερο γράμμα τους (Δ).

Σημαντικούν με σχετική άνεση μαθητικά λέξια για να ορθογραφούν λέξεις του λεξιλογίου τους.

Διευρύνουν το λεξιλογίο τους βρέσκοντας λέξεις που ανήκουν στην έδια οικογένεια με τις λέξεις του βασικού λεξιλογίου τους και ορθογραφούν το ριζικό μέρος των λέξεων που συγγενεύουν επιμολογικά (Δ).

Γράφουν τα ονόματα ανθρώπων, οδών, πλατειών, δικασμάτων, βουνών, ποταμών κτλ. (B) καθώς και τα εδυκά ονόματα και τους έτηνος βρελών και έργων τέχνης (Δ) με το αρχικό γράμμα κεφαλαίο.

Σημαντικούν υποκοριστικά σε -άκη-στα-, -ούλα (B) και σε -οδησίκος, -η, -ο, -άκης, -άκος, -ούλης, -οδίλη, -οκουλός, -όβουλα (Δ) και μεγεθυντικά σε -α, -αρα, -αράς, -αρος (Δ):

Διερθδουν ουστά και χρησιμοποιούν στο γρέπτο τους λόγω τις συχνόχρονες συντομογραφίες δρχ., κ., κα., κτλ., μ., μ.-μ., κ.-μ., π.-χ., σ., Υ.Γ. και χι. (Δ).

Αναγνωρίζουν και χρησιμοποιούν συνάδυμες, αντέτετες (B) και ταυτόσημες (Δ) λέξεις του λεξιλογίου τους.

Αναλόγουν συνθετικές λέξεις σε απλές και συνθέτουν λέξεις από τα συνθετικά τους χρησιμοποιώντας κυρίως τα παρατακτικά, τα προσδιοριστικά (B) και τα κτητικά σύνθετα, τα αχριστά μέρη α(ν) και ξε-ταν σημαντικών (α) στρέησης και αντίθεσης, ή στρέησης ή αντίθεσης, (Δ) και (β) κολπής ή εντελείς (Δ).

Σημαντικούν τα παρακάτω μέρη και τις φλέγματικές λέξεις που χρησιμοποιούνται ως μέρη (Δ):

- α) Το μέρος ας, σταν δηλώνει προτροπή, π.χ. Ας αρχίσουμε.
- β) Το δεκτικό μέρος να με ονομαστική αιτιατική.
- γ) Η φλέγμα μου. Η την η λαμέα.
- γ) Τον τελικό σύνδεσμο να για την εισαγωγή ερωτήσεων, Π.χ. Η σου φέρω ένα γλυκό;
- δ) Την πρόσθια παρό με ποσοτική επιτροπηματική σημασία και το εκτετικό μέρος πάρα. Π.χ.: Ιδρήμα πάρα πολύ, πάρα πολύ φρέσκος.
- ε) Το παρομιαστικό εκβρήμα σαν με ονομαστική αιτιατική και γενική. Π.χ.: Βτρέχε σαν λαγός. Τον αγάπη σαν πατέρα. Βγει σγουρά μαλλιά σαν της Φ.

Συλλαβίζουν λέξεις με συνεχόμενα φωνήντα, με ένα σύμφωνο αντίκειμες σε δύο φωνήντα, με διφθηρία, συνδυασμούς και διφθηρίγους, με δύο άμοια σύμφωνα (B) και με δύο ανδρικά σύμφωνα ανδρικά σε δύο φωνήντα (Δ).

Σημαντικούν ουστά την τελεία στις συνηθεστερες συντομογραφίες (Δ).

Σημαντικούν, σταν γράφουν, το κόμμα, για να χωρίσουν:

- α) διαλογών δρους (Υ, Ι, Δ και εκτετικούς προσδιορισμούς) που παρείθενται ασύνθετοι (B)*
- β) μέριες από διάλεις μέριες προτάσεις που εισδύονται με τους συνδέσμους αλλά ή ενώ ή και παρατίθενται ασύνθετες (Δ)*
- γ) μέριες από διευτερευουσες προτάσεις που εισδύονται με τους συνδέσμους γιατί και επειδή (Δ)*
- δ) τα βεβαιωτικά και αρνητικά επιτροπηματα, σταν βρέσκονται στην αρχή της πρότασης, από την υπόλοιπη πρόταση. Π.χ. Ηαί, θα 'ρθω. Όχι, μην τας (Δ)*
- ε) την κλητική των ονομάτων (Δ)*
- στ) τα λόγια κάποιου προσώπου, που αναφέρον-

3. Ο συλλαβισμός

δ) ενδοιαστικές που εισδύονται με το μήπως ή το (γα) μη και χρησιμοποιούνται ως αντικείμενο μιας κρίσης Π.χ. Θοβάμαι μήπως (μη) αρρωστήσεις.

ε) αναφορικές που εισδύονται με τα ὅτι και καὶ:

Κατατίθεσσον αλφαριθμητικά λέξεις με βάση το αρχικό τους γράμμα (B).

Κατατίθεσσον αλφαριθμητικά λέξεις που έχουν το έδιο αρχικό με βάση το δεύτερο γράμμα τους (Δ).

Σημαντικούν τοις συνθετικές που πρέπει στα προπαρεχόμενα που ακολουθούνται από ενωτικό και κύριο λόγο (Δ).

Σημαντικούν τοις συνθετικές που πρέπει στα προπαρεχόμενα που ακολουθούνται από ενωτικό και κύριο λόγο (Δ).

Σημαντικούν τοις συνθετικές που πρέπει στα προπαρεχόμενα που ακολουθούνται από ενωτικό και κύριο λόγο (Δ).

Σημαντικούν τοις συνθετικές που πρέπει στα προπαρεχόμενα που ακολουθούνται από ενωτικό και κύριο λόγο (Δ).

Σημαντικούν τοις συνθετικές που πρέπει στα προπαρεχόμενα που ακολουθούνται από ενωτικό και κύριο λόγο (Δ).

Σημαντικούν τοις συνθετικές που πρέπει στα προπαρεχόμενα που ακολουθούνται από ενωτικό και κύριο λόγο (Δ).

Σημαντικούν τοις συνθετικές που πρέπει στα προπαρεχόμενα που ακολουθούνται από ενωτικό και κύριο λόγο (Δ).

Σημαντικούν τοις συνθετικές που πρέπει στα προπαρεχόμενα που ακολουθούνται από ενωτικό και κύριο λόγο (Δ).

Σημαντικούν τοις συνθετικές που πρέπει στα προπαρεχόμενα που ακολουθούνται από ενωτικό και κύριο λόγο (Δ).

Σημαντικούν τοις συνθετικές που πρέπει στα προπαρεχόμενα που ακολουθούνται από ενωτικό και κύριο λόγο (Δ).

Σημαντικούν τοις συνθετικές που πρέπει στα προπαρεχόμενα που ακολουθούνται από ενωτικό και κύριο λόγο (Δ).

Σημαντικούν τοις συνθετικές που πρέπει στα προπαρεχόμενα που ακολουθούνται από ενωτικό και κύριο λόγο (Δ).

Σημαντικούν τοις συνθετικές που πρέπει στα προπαρεχόμενα που ακολουθούνται από ενωτικό και κύριο λόγο (Δ).

Σημαντικούν τοις συνθετικές που πρέπει στα προπαρεχόμενα που ακολουθούνται από ενωτικό και κύριο λόγο (Δ).

Σημαντικούν τοις συνθετικές που πρέπει στα προπαρεχόμενα που ακολουθούνται από ενωτικό και κύριο λόγο (Δ).

Σημαντικούν τοις συνθετικές που πρέπει στα προπαρεχόμενα που ακολουθούνται από ενωτικό και κύριο λόγο (Δ).

Σημαντικούν τοις συνθετικές που πρέπει στα προπαρεχόμενα που ακολουθούνται από ενωτικό και κύριο λόγο (Δ).

Σημαντικούν τοις συνθετικές που πρέπει στα προπαρεχόμενα που ακολουθούνται από ενωτικό και κύριο λόγο (Δ).

Σημαντικούν τοις συνθετικές που πρέπει στα προπαρεχόμενα που ακολουθούνται από ενωτικό και κύριο λόγο (Δ).

Σημαντικούν τοις συνθετικές που πρέπει στα προπαρεχόμενα που ακολουθούνται από ενωτικό και κύριο λόγο (Δ).

Σημαντικούν τοις συνθετικές που πρέπει στα προπαρεχόμενα που ακολουθούνται από ενωτικό και κύριο λόγο (Δ).

Σημαντικούν τοις συνθετικές που πρέπει στα προπαρεχόμενα που ακολουθούνται από ενωτικό και κύριο λόγο (Δ).

Σημαντικούν τοις συνθετικές που πρέπει στα προπαρεχόμενα που ακολουθούνται από ενωτικό και κύριο λόγο (Δ).

Σημαντικούν τοις συνθετικές που πρέπει στα προπαρεχόμενα που ακολουθούνται από ενωτικό και κύριο λόγο (Δ).

Σημαντικούν τοις συνθετικές που πρέπει στα προπαρεχόμενα που ακολουθούνται από ενωτικό και κύριο λόγο (Δ).

Σημαντικούν τοις συνθετικές που πρέπει στα προπαρεχόμενα που ακολουθούνται από ενωτικό και κύριο λόγο (Δ).

Σημαντικούν τοις συνθετικές που πρέπει στα προπαρεχόμενα που ακολουθούνται από ενωτικό και κύριο λόγο (Δ).

Σημαντικούν τοις συνθετικές που πρέπει στα προπαρεχόμενα που ακολουθούνται από ενωτικό και κύριο λόγο (Δ).

Σημαντικούν τοις συνθετικές που πρέπει στα προπαρεχόμενα που ακολουθούνται από ενωτικό και κύριο λόγο (Δ).

Σημαντικούν τοις συνθετικές που πρέπει στα προπαρεχόμενα που ακολουθούνται από ενωτικό και κύριο λόγο (Δ).

Σημαντικούν τοις συνθετικές που πρέπει στα προπαρεχόμενα που ακολουθούνται από ενωτικό και κύριο λόγο (Δ).

Σημαντικούν τοις συνθετικές που πρέπει στα προπαρεχόμενα που ακολουθούνται από ενωτικό και κύριο λόγο (Δ).

Σημαντικούν τοις συνθετικές που πρέπει στα προπαρεχόμενα που ακολουθούνται από ενωτικό και

Ορθογραφούν το καταληπτικό μέρος των ου-
σιαστικών σε:

- ιδ (ειδί), -ία (ειδικότητα)
- έσα (εφημερίδα), -ίσι (αστικό)
- είσι (σχολείο), -ημα (μάθημα)

γ) Σχηματίζουν από την ονομαστική τη γενική
ενικόν και τη γενική και αιτιατική πληθυντι-
κός, για να εδιοτεύν στις περιπτώσεις μετακ-
νήσης του τόνου.

δ) Σχηματίζουν προτάσεις με ουσιαστικό σε ιλητ-
ική για να εδιοτεύν στη χρήση του κέματος και
των διαφοροποιήσεων από την ονομαστική (γεωρ-
γός-γεωργεία).

8. Τα επέθετα και τα
αριθμητικά.

α) Τα επέθετα ως
κατηγοριούμενα
και ως προσδο-
ρισμοί.

Διακρίνουν κρατικά και χρησιμοκούσιν προφο-
ρικά και γραπτά επέθετα:

α) σε -ος, -η, -ο που κλίνονται κατά το καλός,

-η, -ο και κατά το δυρφός, -η, -ο (B)

β) σε -ος, -η, -ο που κλίνονται κατά το φρε-
σος, -η, -ο (B) και κατά το πλούσιος, -η, -ο (A).

γ) σε -ος, -η, -ο που κλίνονται κατά το γλυκός

-ιδ, -ο (B) και

δ) σε -ης, -η, -η που κλίνονται κατά το ζηλιά-
ρης, -η, -η (B)

Εφέρμασουν, δταν μιλούν και δταν γρέφουν, τη

συμφωνία του Υ με το επέθετο-κατηγορούμενο ή

του επιθετικού προσδοτημού με το ουσιαστικό

και προσδιορίζει στο γένος, τον αριθμό και την

πτώση.

Συσχετίζουν, δπών υπάρχει αντιστοιχία, τις

καταλήξεις των εκλέθετων με τις καταλήξεις των

ουσιαστικών και τις γράφουν σωστά.

Ορθογραφούν, με ακοίσεις σχετικών ταξινομί-

σεων το καταληπτικό μέρος των οξύτονων εκλέθετων

σε -ικός (B) και των προπαροχότων σε -ινος (A)

δπών βιαστικός και πράσινος, καθώς και το

καταληπτικό μέρος του συγκριτικού βαθμού σε

-τερος και -ντερος (B).

Χρησιμοποιούν προφορικά και γραπτά:

α) Τα επέθετα αριθμητικά (B)*

β) Τα τακτικά από το πρότος ως το δωδεκάτος (B)

γ) Τα αριθμητικά ουσιαστικά μονάδας ως εξάδα

και δεκάδα, διδεκάδα, εκακοντάδα (B)

Συγματίζουν τη γενική των αριθμητικών

ένας - μια -ένα, τρεις και τρία, τέσσερις

και τέσσερα (B).

Συσχετίζουν τις καταλήξεις των αριθμητικών

διεκδίσιοι, -ιες, -ιε, τριεκδίσιοι, κτλ. με τις

καταλήξεις των εκλέθετων που κλίνονται κατά το

πλούσιος, -η, -ο στον πληθυντικό και ορθογρα-

φούν το καταληπτικό -ιοι, -ιες, -ηα (A)

Χρησιμοποιούν:

α) Τις προσωπικές αντωνυμίες (B).

β) Την απτητική διάδοση, -ιδ, -οδ (μου, σου κτλ.) (B)

γ) τις ερωτηματικές τις ποιδιά, ποιη, ποιο και

ποιός, -ηη -ο (B)

δ) τις οριστικές διδιος, -ηη -ο και μόνιος

μόνιος, -ηη -ο (μου, σου κτλ.) (A)

ε) τις αδριστικές ένας, μένα, ένα, διλος, -ηη, -οι

κανένας, καμιδ, κανέναι τέστοτε, κάθε, μερι-

κος, -ης, -η, κάμπιος, -η, -ο, κάτιτιτις (B) κάπτοιος, -η, -ο, καθένας-καθειμιδ-καθένα

(A)

στ) τις δεικτικές τέσσος, -ηη, -ο (B) και αυτίδες

-ηη, -οδ, εκείνος, -ηη -ο (A)

ζ) τις αναφορικές δοσις, -ηη, -ο (B) και που,

πουας, -ηη -ο (A)

Βεχωρίζουν τους ρηματικούς τύπους που

υπάρχουν μέσω σε μια πράστωση ή μια περίσοδο.

Ανέγουν συγχόρηστους ρηματικούς τύπους

στο α' πρόσωπο του ενεστώτα της οριστικής με

βέση την εράθηση " τι κάνω εγώ ".

Ταξινομούν τα ρήματα σε ενεργητικά και

καθητικά και γράφουν σωστά τις καταλήξεις

-ω και -μα.

Διακρίνουν το πρόσωπο και τον αριθμό κάθε

ρηματικού τύπου (A).

Κατατρέπουν τον ενικό ενδικό ρήματος του

λεξιλογίου τους, που δεν παρουσιάζει ορθο-

γραφτικές ή διλεξ θυσιοκλίσεις, μαζί με την κρή-

ταση στην ουσία βούλεται το ρήμα σε πληθυ-

τικό το έναν χρόνο (B).

Αισθάνουν ενεργητικούς και παθητικούς

τύπους της οριστικής σε παροντικός, παρέλον-

τικούς κατιμελοντικούς (B) και τους ταξινομούν

σε στίλες που ειπιγράφονται "τόρα", "πρύν" και
"μετά".

Κατατρέπουν ενεστωτικές προτάσεις σε προτά-
σεις παρακειμένου, προτάσεις παρατατικού σε
προτάσεις παρόστων και υπεραυτόπτηκου, καθώς
και προτάσεις στιγμιασου σε εξακολουθητικού
και συτελεσμένου μέλλοντα, και αντιστρόφως (Δ).

Κατατρέπουν προτάσεις με ρηματικούς τύπους
παροντικών χρόνων σε προτάσεις σε ρηματικούς
τύπους παρούσιους παρόστων ταρελθοντικού ή μελ-
λοντικού χρόνου της οριστικής με βέση κατανο-
τές ερωτήσεις, δημος "τι έκανα μια φορά";,
"τι έκανα συνέχειες";, "τι είχα κάνει";, κτλ. (Δ)

Κατατάσσουν τα ενεργητικά ρήματα του
λεξιλογίου τους κατά ορθογραφικές ομάδες
(σε -έως, -άνω, -άνω, -ένω κτλ.) (B)

Γράφουν σωστά:

α) τις καταλήξεις -ω, -εις, -ει κτλ. των
ρημάτων της α' συζυγίας στον ενεργητικό
ενεστώτα (B)

β) το ε στις καταλήξεις των παρελθοντικών
χρόνων της δίλας φωνής (B)

γ) την καραλήγουση του ενεργητικού αρθρο-
στού της α' συζυγίας σε ομάδες περιπτώ-
σεις (ποτέως-πότεις, αργίνω-δημος κτλ.) (Δ)

δ) τις καταλήξεις -ησα, -ησει, -ησει του ενερ-
γητικού αρθρού της β' συζυγίας (αγαπή,
άγαπητο)

ε) τις καταλήξεις -μαι, -μαι, -ται κτλ. (Δ)
και μικ, -ηκε, -ηκι (B) των ρημάτων της
α' και β' συζυγίας στον παθητικό ενεστώτα
και αδριστο.

Διακρίνουν και ορθογραφούν τις ομόρχες
καταλήξεις -μαι -μαι -ται -τε με βέση
το πρόσωπο και τον αριθμό του ρηματικού
τύπου (Δ).

ε) Συγχρόηστα συνδετι-
κατηγορητικά μερικά για το σχη-
ματισμό απλών -η -η -η
προτάσεων του τύπου
ΥΡ

η) Μετατρέπουν προτάσεις του τύπου ΥΡ ή
ΥΡ σε προτάσεις του τύπου υποκειμενο-κα-
τηγορία ή ΥΡΚ και αντιστρέψουν, χρησιμο-
ποιώντας ως συνδετικά εκτός από τα εματι (B)
και τα ρήματα γένος και φανόματα (Δ)

στ) Μετοχές:

Ενεργητικές μετοχές σε -οντας και μνας

προτάσεις του ενεστώτα της οριστικής

ενεστώτας και παθητικές σε -μένος και σε
-μένης ως επιθετικούς προσδιορισμούς και
ως κατηγορούμενα. Π.χ. Φυσόντας παγκάμηνος
βοριδές, Η Η. ήταν ξαπλώμενη. Ο Ζ. είναι χα-
ρούμενος.

Χρησιμοποιούν συγχρόηστους προσδιορι-
σμούς, για να μετατρέψουν απλές προτάσεις
σε επαντιμένες (B)*

Διακρίνουν πρακτικά μέσα στις εκπαιδυμένες
προτάσεις (και παραδείκουν για να τις μετα-
τρέψουν σε απλές):

α) τα τοπικά, χρονικά, τροπικά και κοσμο-εικα-
σικρήματα τουεξιλογίου τους (B)

β) τα επέθετα (B) και τις μετοχές (B) του
λεξιλογίου τους

γ) σημάρεια ή δινερά (Δ) και εμπρόθετα ου-
σιαστικά του λεξιλογίου τους κυρίως με
τις πρόσθετες με, σε (B) χιλ, από (Δ) ή
φρέστες που λειτουργούν ως επέθετα και
επικρήματα (ή ως επέθετα ή επικρήματα)

Χρησιμοποιούν ειδικότερα στις τάξεις αυτές:

α) Επικρήματος προσδιορισμούς του ρήματος
(επικρήματα, εμπρόθετα και άλλες λέξεις ή
φρέστες που χρησιμοποιούνται ως επικρήματα) (B),
Π.χ. Έθα μέσα. Κάθεσ στο τραπέζι. Έφυγε
τραγουδώντας. Τρέγει σα βούλα.

β) Επικρήματος προσδιορισμούς επιθετών και
επικρήματιν (Δ), Π.χ. Αυτό το παντελόνι
είναι καλύ στενό. Θέγαμε πολύ αργά.

γ) Οιοιδικώτους επιθετικούς προσδιορισμούς ου-
σιαστικών, (επέθετα, επικρήματα, μετοχές,
εμπρόθετα κ.ά. λέξεις ή φρέστες που κυριοποιού-
νται ως επέθετα (B) Π.χ.

δ) Μεγάλος κάμπος πρασίνεις

ε) Άλλων πόρτα είναι ανοιχτή

θέγμα γίνεται σύμια

μαζέφαμε λευκόσβια από το βουνό

δ) Οιοιδικώτους κατηγορηματικούς προσδιορισμούς

ουσιαστικών (επέβετα και επιδεικνές μετοχές (Δ), Π.χ. Ιστανμπούλην σ. Ε. φάναξε.
Επελαύνεται ο Π. Μάκει τηλεοραστ.,

ε) Ουσιαστική που δηλώνουν το μέτρο ως ομοδόκτυπης κάτηγορηματικής προσδιορισμούς διαλογού ουσιαστικών (Δ), Π.χ. Κρετείδης μια κανέντα νέρδη

στ.) Ουσιαστούμενο που δηλώνουν περιεχόμενο ως επερθέτων προδικούριομενής επιθέτων (Δ), Π.χ. Τάρχει ένας τενεκής λόδι.

ζ) Ουσιεστικές και φανερόνυμοι των κτήτωρων επερδετώντων προσδιορισμούς διλλων ουδιαστικών (Δ), Π.χ. Το θρανό τοι Γ. χαλασ.

ΒΑΣΙΚΟ ΑΒΕΛΙΑΟΓΙΟ

ἀρέλια (το)
 εγκεπός, -ή, -ο (εκ.)
 αγελάδας (η)
 αρελεί (το)
 αρηδαίς (η)
 ἄγνωστος, -η, -ο (εκ.)
 ἄγρος (η)
 εγορεστής (ο)-δοτριά (η)
 ἄγνουρος, -η, -ο (εκ.)
 αρηστής (ο), -λος (η)
 επροτικός, -ή, -ο (εκ.)
 αγνώσκια (το)
 αθεϊδία (ρ.)
 αθίνεστος, -η, -ο (εκ.)
 αθίκος, -η, -ο (εκ.)
 αεροβρόμιο (το)
 αελητής (ο), -ητριά (η)
 αελουσα (η)
 αέρια (το)
 αεινυμα (το)
 αιδινές (ο)
 αιδηπότος, -η, -ο (εκ.)
 αικνήτης, -η, -ο (εκ.)
 αικαλύπη (ρ.)
 αικουμένη (ρ.)
 αιφηιβάς (εκρρ.).
 αιρογιαλιδ (η), -γιειλι (το)

ελάτι (το)
 ελεύθρι (το)
 αληγένεις, -ή, -δ (εχ.)
 αλλιώτικος, -η, -ο (εχ.)
 αλλιώτικα (εχιρρ.)
 άλλοτε (εχιρρ.)
 άλλος (εχιρρ.)
 αλμυρός, -ή, -δ (εχ) & αρμυρός
 άμυν (ουνδ.)
 αμέτρητος, -η, -ο (εχ.)
 άμυνος (ο, η)
 αμελεί (το)
 αμυγδαλική (η)
 αναπτατέων (ρ.)
 ανάμεσα (εχιρρ.)
 ανάκοδα (εχιρρ.)
 ανατολική (εχιρρ.)
 ανατολικός, -ή, -δ (εχ.)
 ανεβάζω (ρ.)
 άνεμος (ο)
 ανθρώπος (ο)
 ανθοκάλεξ (το)
 ανοιξιδιάτικος, -ή, -ο (εχ.)
 άντει (εχιρρ.)
 αντέκ (χροθ.)
 αντικρίσια (ρ.)
 αρέχαστος, -η, -ο (εχ.)
 αείζει (ρ.)
 απαλό (εχιρρ.)
 απαλός, -ή, -δ (εχ.)
 απέντηση (η)
 απέραντος, -η, -ο (εχ.)
 αφεργύτια (η)
 άπλυτος, -η, -ο (εχ.)
 απογειωτικός, -ή, -δ (εχ.)
 αποθήκη (η)
 αποκάτι (εχιρρ.)
 αποκοινώπτει (ρ.)
 ἀκομοιέι (η) ἀκομοιέεις (οι)
 αποκόπαι (εχιρρ.)
 απόθηκος, -η, -ο (εχ.)
 απόδει (εχιρρ.)
 απροστάτη (η)

απροσβήτος, -η, -ο (επ.)
 χραίνεις, -η, -ο (επ.)
 αργέται (η)
 αποθέματος (ο)
 αρεβάτης (ρ.)
 ασχατός, -η, -ο (επ.)
 αρχηγός (ο)
 δρυμά (το)
 ασπρένιας, τε, -λο (επ.)
 ασπρέζω (ρ.)
 αστείας (το)
 αστρεψη (η) /
 αστρεψτει (ρ.)
 αστροναύτης (ο)
 δοράλιος (η)
 ασχολία (η)
 έπαντος, -η, -ο (επ.)
 αταξία (η)
 ατικήμα (το)
 έπιχος, -η, -ο (επ.)
 αυλίκια (το)
 αυτιανδρός, -η, -ο (επ.)
 αερέζω (ρ.)
 αφρός (ο)
 απλάδιος (το)
 άρχοτας, -η, -ο (επ.)
 απτένιτος, -η, -ο (επ.)

β
 βεδέην (ρ.)
 βέζο (το)
 βασιά (εκέρρ.)
 βάθος (το)
 βασική και μασική (το)
 βασική (το)
 βαρέλι (το)
 βάρικα (η)
 βασιλιάς (ο), -ίσσα (η)
 βαστά (ρ.)
 βαγχίσσα (τα)
 βέρβεια (εκέρρ.)
 βελάξει, -ουν (ρ.)
 βελόνα (η), βελύνω (το)
 βενζίνη (η)
 βήμα (το)
 βήμας (ο)
 βήδω (ρ.)
 βιβλιόσυνη (ρ.)
 βιβλιοπλοκό (το)
 βιβλιοπλήης (ο)
 βέβη (η)
 βιδώνη (ρ.)
 βιτρίνα (η)
 βιλιερός, -ή, -ό (εκ.)
 βίδις (το)
 βοήθεια (η) & βοήθεια'
 βοήθεια, -εια, -ειο (εκ.)
 βορράς (ο)
 βοσκός (ο)
 βόσκω (ρ.)
 βουζίω (ρ.)
 βουλιάζω (ρ.)
 βοδρός (η)
 βουρτσίζω (ρ.)
 βουτιέ (η)
 βοστύρο (το)
 βουτά (ρ.)
 βρεδίς (η)
 βρεδινός, -ή, -ό (εκ.)
 βρέσι (ρ.)
 βροντά (ρ.)
 βροχερός, -ή, -ό (εκ.)
 Γ
 γεμάτης (ρ.)
 γελανός, -ή, -ό (εκ.)

δεγκάνου (ρ.)
 δεκαρχία (ρ.)
 δενείς (ρ.)
 δενεικός, -ή, -δ (εξ.)
 δειλάδος, -ή, -δ (εξ.)
 δεκάδα (η)
 δεκάτος, -η, -ο (ερ. εξ.)
 δέρμα (το)
 δερμάτινος, -η, -ο (εξ.)
 δέρνω (ρ.)
 δεσκούνεβα (η)
 δηλαδή (συνδ.)
 δημιαρχός (ο)
 δημιοτικός (το)
 διερμάσω (το)
 διεκοπές (οι)
 διεκδίκηση, -ιερη, -ιε (ερ. εξ.)
 διελέγω (ρ.)
 διεσκεδίζω (ρ.)
 διεστερώσω (η)
 διεύθυνση (η)
 διευθυντής (ο), -ντρια (η)
 διέφρορος, -ες, -ε (εξ.).
 δικηγόρος (ο)
 διορθώω (ρ.)
 δίκαια (επιρρ.)
 δικάνων (ρ.)
 δίκαιος (ο)
 δίχτυ (το)
 δίψη (η)
 διώγμα (ρ.)
 φρούριος, -ή, -δ (εξ.)
 δραστιδ (η)
 δύσσεις (η) (ερ. συσ.)
 δυναμένων (ρ.)
 δύση (η) δύση (η)
 δύσκολα (επιρρ.)
 δυστήματα (το)
 δυστοχές (επιρρ.)
 δυτικός, -ή, -δ (εξ.)
 δύσκολος (η) (ερ. συσ.)
 δύναται, -η, -ο (εξ.)

εβδομήντο (ερ. εκ.)
 έρδος, -η-, -ο (ερ. εκ.)
 εγγένιον (το)
 έρδα (η)
 ειδόποιη (η)
 ειρήνη (η)
 εκατομμύριο (το) (ερ. εκ.)
 εκαπτωτέας (η) (ερ. ουα.)
 εκτέριος (εκθέρ.)
 έλαστο (το)
 ελευθερία (η)
 ελεύθερος, -η-, -ο (εκ.)
 ελιέ (η)
 Ἐλλήνες (ο), -έδε (η)
 ελληνιστικός, -η-, -ο (εκ.)
 εμπορικός, -η-, -ο (εκ.)
 εμφύτειο (το)
 ένετος, -η-, -ο (ερ. εκ.)
 ενδέξετος, -η-, -ο (ερ. εκ.)
 ενδιάπερτος (ετερο..) (ρ.)
 εννικανδοτοι., -ης, -ης (ερ.)
 ενοικιάθιον (η) *νει* νοικιάθιον
 ενοικιαστής (ο)

ἐντομός (τοῦ)
 εὐά (εὐνόδ.)
 εὐώνη (ρ.)
 εἰδότας (η) (ερ. εὐε.)
 εἰληφάτης (ρ.)
 εἰληφάσιοι, -ιεις, -ια (ερ. ειλ.)
 εἴλυτος (ερ. ειλ.)
 εἴλοδα (τοῦ)
 εἴλυνος, -η, -ο (ειλ.)
 εἴλυτροις (τοῦ)
 εἴλυπλλος (τοῦ)
 εἰλυβίδης (εὐνόδ.)
 εἰλυβίθης (ο)
 εἰλυρεψή (η)
 εἴλυσην (η)
 εἴλυσνόνων, -η, -ο (ειλ.)
 εἴλυτα (τοῦ)
 εἴλυτος (ειληφ.)
 εἴλυκτοροι (ρ.)
 εἴλυκτην (η)
 εἴλυτης (ειληφ.)
 εἴλυνομο (τοῦ)
 εἴλυσσαις (ρ.)
 εἴργαστα (η)
 εἴργαστος, -η, -ο (ειρ.)
 εἴργαστοις (τοῦ)
 εἴργαστην (η)
 εἴτειστροι (τοῦ)
 εἴτειρεσις (η)
 έτος (τοῦ)
 εὐτενίδης, -η, -ο (ειτ.)
 εἴνολα (ειτηφ.)
 εὐχειριστερες (ρ.)
 εὐτενίαρένος, -η, -ο (ειτ.)
 εὔτρος πατέρων τέσσας (ειτηφ.)
 εὐτενίδαις, -ιεις, -ια (ερ. ειτ.)

Σεκέτα (η)
Σελίζουει ρ.)
Σερβίν (ρ.)
Σέλιρη (η)
Σεπερκολαστεύει (το)
Σεταΐνειν (ρ.)
Σηλένη (ρ.)
Σηλιάρης, -ιε, -ικο (εκ.)
Σημή (η)
Σητώ ; (επιφ.)
Σητεία (ρ.)
Σηνέρη; (το)
Σηνίδην (ρ.)
Σηγαραγκή (η)
Σηγρέός (ο)
Σηκή (η)
Σένη (η)
Π
πλεκτρινό (το)
πλεκτροβόλτες (ο)
πθωκούς (ο)
πρώκες (ο)
πυραϊδες, -ιδες (εκ.)

Θέρρος (το)
 Θερρός (ρ.)
 Θεύκη (τη)
 Θευκήδης (ρ.)
 Θευκήδης (επίρρ.)
 Θευκήσιος, -ιε, -ιο (επ.)
 Θευτής (α)
 Θεριάδης (ο)
 Θεριάδητρο (το)
 θελάδες, -ιε, -ιο (επ.)
 θεμάτια (α)

αρντέω (π.)
Ι
ιερτέω (το)
(θιος,-ια,-ιο (ορ. ευτυχ.)
ιερέτες (ο)
ιεριος (ο)
ιερωπέας (η)
ιερωπόλεως,-ει,-η-ο (εκ.)
ιερος,-η,-ο (εκ.)

έπως (τεκμρ.)
 Κ
 πέτυχελο (το)
 πεδαρίδ (ειδρρ.)
 πεθριστήρα (η)
 πεθεριστήρας (το)
 πεφράγκης (ο)
 πεδών (χρ. σύνδ.)
 πελλή (το)
 πελησόμερα (με επιφ.)
 πελομερινός, -ή, -ό (εκ.)
 πελβτερος, -η, -ο (εκ.)
 πανεξίς (ο)
 πανερψί (ο)
 παντήρι (το)

Εσκεπάδεις (ρ.)
 Εσκοντίζεις (ρ.)
 Εσφαρτώμενός (ρ.)
 Εσφουσκώμενός (ρ.)
 Εσφυλλήζεις (ρ.)
 Εσχιρίζεις (ρ.)
 Εημέρωνται (ρ.)
 Εινός, -ή, -ό (επ.)
 Ειδόβοις (ρ.)
 Ειδύλλιγεσθαι (το)
 Ειλικρυγός (ο)
 Είναι (ρ.)
 Εισέπειρα (η)

 Ο
 ογδόντες (ερ., επ.)
 ογδόος, -η, -ο (ερ., επ.)
 οδηγός (ο)
 οδηγή (ρ.)
 οδός (η)
 οικοδόμος (ο)
 οικισμός (το)
 οικράδη (η)
 ονειρεύονται (ρ.)
 ονειρό (το)
 οδελό (το)
 οἴκου (εκβρρ.)
 ορεξη (η)
 ορτήσις (το)
 ορτένων (ρ.)
 ούσιος (εκβρρ.)
 ούσιος, -ή, -ό (εντ.)
 ούτε (εντ.)
 ουρή (η)
 ουτοκινητούσιος, -ίσσεις, -ίσις (ερ., επ.)
 ουτοκινητούσιος, -ίσσεις, -ίσις (ερ., επ.)

πικανονικός (η)
πετάνος (ρ.)
πεδέψω (ρ.)
παιδιστρός (ο)
πιεσθίμασθε, -ήσθε- (εκ.)
πάζχτης (ρ.)
πακέτο (το)
παλεύω (ρ.)
παλτώ (το)
πανηγυρίζω (το)
πάνινος, -η-, -ο (εκ.)
πάντας (εἰσρ.), και πάντοτε

κιάτο (το)
 κιρόνι (το)
 κιστέων (ρ.)
 κλευρή (η)
 κλευτικός, -ή, -δ (εκ.)
 κληγή (η)
 κληγώνιαν (ρ.)
 κλημμέρα (η)
 κλημμόρεια (ρ.)
 κλησίδια (ρ.)
 κλιδόνιος, -ια, -ιο (εκ.)
 κλυπτήριο (το)
 κοδίλιτο (το)
 κοδίλιτος (η)
 κοδιλίτης (η)
 κοδιλίτης (ο)
 κολεύει (ρ.)
 κολυθρόνια (η)
 κονιρέα (η)
 κονηρός, -ή, -δ (εκ.)
 κονοκέραλος (ο)
 κοντικός (το) και κοντίκιος (ο)
 κονδ : (εκφ.)
 κουδενέν (εκφ.)
 κουκάμισο (το)
 κρεσινέδης (η)
 κρέκει (ρ.)
 κρίδων (το)
 κροστίλιο (το)
 κρύβετο (το)
 κρύταμα (το)
 κρύδερος (ο)
 κρυπογόνεντος, -η, -ο (μετ. με"εκ.)
 κρυστάλλους (ρ.)
 κρυτικό (ρ.)
 κρυτός (σύνδ.).
 κρυψταλλών (ρ.)
 κρυχτέες (εκφ.)
 κρυτινός, -ή, -δ (εκ.)
 κρύτη (εκφ.)
 κρυτοβρύχια (τα)
 κρυτοχρονιά (η)
 κυκνός, -ή, -δ (εκ.)
 κυρετός (ο)
 κυριατίδ. (η)
 κυροβάστηρες (ο)
 κυλητής (ο), -ήτρια (η)
 κυνικός (συνδ. ειδ.)
 κύνη (η)
 κύρια (ρ.)
 κύριος (το)
 κύριης (ο)
 κύριμο (το)
 κύριτα (τα)
 κύρια (η)
 κύριος (ο,η,το) (εκ.)
 κύριος (η)

σαμάνι (το)
 σακι (το)
 σακούλα (η)
 σαλάτα (η)
 σαλάνι (το)
 σανίδα (η) και σενίδι (το)
 σακέτα (ρ.)
 σάξιος, -ια, -ιο (εκ.)
 σαράντα (αρ., εκ.)
 σεισμός (ο)
 σελίδα (η)
 σεντόνι (το)
 σημάδι (το)
 σημείωση (το)
 σημειώσιμη (ρ.)
 σημειώνος, -ή, -ό (εκ.)
 σιγανός, -ή, -ό (εκ.).
 σιδερένιος, -ια, -ιο (εκ.)
 σιριδ (εύρρ.)
 αιτάρι (το)
 σιάδη (ρ.)
 σκεπάζω (ρ.)
 σκέψηται (ρ.-)
 σκιά (η)
 σκιάζω (ρ.)
 σκόνη (η)
 σκορπίω (ρ.)
 σκοτεινότητη (ρ.)
 σκοτεινός, -ή, -ό (εκ.)
 σκοκάρι (η)
 σκουπίδι (το)
 σκούρος, -η, -ο (εκ.)
 σφήνα (η)
 σούκα (η)
 σκαθ (το)
 σκέρτο (το)
 σκιτονοκούρης (ο), -υρέ
 σκουδέας, -ε, -ο (εκ.)
 σκουρήτης (ο), -τη (το)

σαγόνια (η)
στάδιο (ρ.)
σταρέλα (η)
στάχτη (η)
στέγη (η)
στεγυός, -ή, -δ (εκ.)
στεγυόνια (ρ.)
στενοχύρια (η)
στενοχωρία, -ίεναι (ρ.)
στεριδ (η)
στερένι (το)
στιγμή (η)
στολέων (θρ.)
στραβός,-ή,-δ (εκ.) (με την
ένν., του δχει δυος)
στρατός (ο)
στρέμμα (ρ.)
στροφή (η)
στρόμα (το)
συγγενείς (οι)
συγκοινωνία (η)
συγκρίξεις (ρ.)
συκιά (η)
σύκο (το)
συμμεθήτης (ο), -ήτρια (η)
συνεργείο (το)
συνέχεια (η)
συνεχής (ρ.)
συνεργιδ (η)
σύρια (το)
συγχέν (εκέρρ.)
σφρίγη (ρ.)
σφουγγάρι (το)
σφυρί (το)
σφυρίζον (η)
σχεδίν (εκέρρ.)
σχοινί (το) κατ σκοινί^ς
σχοινία (ρ.)
σχοινίς,-ή,-δ (εκ.)
σάκο, -σών (ρ.)
σωλήνας (ο)
σωλανίν (ρ.)

Τ

ταράνι (το)
ταΐζει (ρ.)
ταΐζησ (η)
ταϊράζω (ρ.)
ταξί (το)
ταξιτζής (ο)
ταξιδεύω (ρ.)
ταράτσας (η)
ταχύτης (η)
τέλος (το)
τεμπλίης, -η, -ικο (εκ.)
τεμπλεύ (η)
τενεκής (ο)
τεντόνια (ρ.)
τέρμη (-ο)
τετράδι· 1) (αρ. ουσ.)
τετραδικοι, -ιες,-ια (αρ. εκ.)
τεχνήτης (ο)
τηγάνι (το).
τηγανέζω (ρ.)
τηλεγράφημα (το)
τηλεφόνημα (το)
τηλεφωνάς (ρ.)
τηλιμνί (το)
τηλιμορία (η)
τέρκος (ο)
τέσσος, -ή,-ο (αντ.)
τοιχίλιο (το)
τραυματίας (ο)
τραυματίας (ρ.)
τρελός, -ή,-δ (εκ.)
τρέμω (ρ.)
τρέψιμο (το)
τρέπεις (η)
τριαντούσι, -ιες, -ια (αρ. εκ.)
τριάντα (αρ. εκ.)
τριανταφύλλιας (η)
τριανταφύλλιο (το)
τρέψη (ρ.)
τριγύριο (εκέρρ.)
τρομάζω (ρ.)
τρόκος (ο)
τροφή (η)
τρόφιμα (τα)

τρύγος (ο)
τρυπάνω (ρ.)
τσάι (το)
τσαλακώματ (ρ.)
τσαλακώματα (η)
τσεκούρι (το)
τσιμέντο (το)
τσιμπά (ρ.)
τσόρκι (το)
τυλίγω (ρ.)
τυρί (το)
τυφλός, -ή, -δ (εκ.)
τυχεύος, -ή,-δ (εκ.)
τόχη (η)
υγράσσα (η)
υγρόδες,-ή,-δ (εκ.)
υδραγώμενο (το)
υδραυλικός (ο)
ύδνος (ο)
υπδούπο (το)

Φ

φαρένωμα (ρ.)
φάκελο (το)
φανόρι (το)
φανέλα (η)
φανέρδ (εκέρρ.)
φανερώμα (ρ.)
φαρδύς, -ήδ,-δ (εκ.)
φαρμακοίδες (ο)
φασαρία (η)
φέργη (ρ.)
φέτα (η)
φέτος (εκέρρ.) κατ εφέτος
φθινοπωρίδες,-ή, -δ (εκ.)
φέτος (το)
φέτικ (το)
φέλος (ο), φέλη (η)
φλιτζάνι (το)
φλόγα (η)
φοβερός (ρ.)
φοβητούρης,-ά, γιγο (εκ.)
φόρος (ο)
φορητή (το)
φορτώνω (ρ.)
φορμωρης (ο)
φουσάνω (ρ.)
φούστα (η)
φουστάνι (το)
φραντζόλα (η)
φράκτης (ο)
φρέδος (το)
φρέσκος, -ιε, -ο (εκ.)
φρέσι (ρ.)
φρέσι (το)
φρέσιος (ο), φρέλη (η)
φριτζάνι (το)
φρέση (η)
φρέσκα (ρ.)
φρουτάνι (το)
φρέσκια (ρ.)
φρέσκια (το)
φρέσκιας (η)
φρέσκιας (ο)
φρέσκιας (ρ.)
φρέσκιας (η)

Χ

χαλδεώμα (ρ.)
χαλί (το)
χαμηλόνια (ρ.)
χαμηλόγλο (το)
χάρκι (το)
χαροβινεος, -η, -ο (μετ.ως εκ.)
χάρτης (ο)
χαρτί (το)
χαρτόνιος, -η, -ο (εκ.)
χαροπής (ο)
χειμωνίδεικος, -η, -ο (εκ.)
χειροκρότης (ρ.)
χειρότερος (εκέρρ.)
χειρότερος, -η, -ο (εκ.)
χλιοι,-ιες, -ια (αρ.εκ.)
χλιόμετρο (το)
χοροηδής (ρ.)
χορδή (ο)
χορταζω (ρ.)

χορτάτος, -η, -ο (εκ.)
χρειάζομαι (ρ.)
χρήματα (τα)
χρησιμος,-η,-ο (εκ.)
χριστουγεννιάτικος,-η,-ο (εκ.)
χρονιά (η)
χρυσόρι (το)
χρωματιστέρες, -η, -δ (εκ.)
χτεσινός, -η, -δ (εκ.)
χτιστής (ο)
χτύπημα (το)
χάνω (ρ.)
χωριανδρίς (ο), -ιανή (η)
χωριάτης (ο), -ισσα (η)
χωριάτικος, -η, -ο (εκ.)
χωριστός (εκέρρ.)
χωρώ (ρ.)

Φέρεμα (το)

φαρεμα (ρ.)
φειτής (ο)
φειτικός, -η, -ο (εκ.)
φηλάνω (ρ.)
φηνω (ρ.)
φητά (το)
φητός, -ή, -δ (εκ.)
φιευρίζω (ρ.)
φιχαλίζεις (ρ.)
φιδριας, -ια, -ιο (εκ.)
φινια (τα)
φινέζω (ρ.)
φίμως (ο)
φις (κρόθ.)
φίσκου (κρόθ.)
φιρέλιμος, -η, -ο (εκ.)

ΑΡΘΡΟ 2

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΟ ΟΡΟΛΟΓΙΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΤΩΝ ΗΛΙΟΜΑΤΩΝ

1. Μελέτη του Περιβάλλοντος
2. Ναθηματική και
3. Νεοελληνική Γλώσσα

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΟ ΟΡΟΛΟΓΙΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ 6/ΘΕΣΙΟΥ

ΜΑΘΗΜΑΤΑ

ΟΡΙΣ ΛΙΔΑΣΚΑΤΑΣ

1. Μελέτη Περιβάλλοντος (Φυσικές και κοινωνικές επιστήμες)
2. Ναθηματική
3. Νεοελληνική Γλώσσα

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΟ ΟΡΟΛΟΓΙΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ 5/ΘΕΣΙΟΥ

ΜΑΘΗΜΑΤΑ

ΟΡΙΣ ΛΙΔΑΣΚΑΤΑΣ

1. Μελέτη Περιβάλλοντος (Φυσικές και κοινωνικές επιστήμες)
2. Ναθηματική
3. Νεοελληνική Γλώσσα

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΟ ΟΡΟΛΟΓΙΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ 4/ΘΕΣΙΟΥ

ΜΑΘΗΜΑΤΑ

ΟΡΙΣ ΛΙΔΑΣΚΑΤΑΣ

1. Μελέτη Περιβάλλοντος (Φυσικές και κοινωνικές επιστήμες)
2. Ναθηματική
3. Νεοελληνική Γλώσσα

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΟ ΟΡΟΛΟΓΙΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ 3/ΘΕΣΙΟΥ

ΜΑΘΗΜΑΤΑ

ΟΡΙΣ ΛΙΔΑΣΚΑΤΑΣ

1. Μελέτη Περιβάλλοντος (Φυσικές και κοινωνικές επιστήμες)-(Γ/Δ)

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΟ ΟΡΟΛΟΓΙΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ 2/ΘΕΣΙΟΥ

ΜΑΘΗΜΑΤΑ

ΟΡΙΣ ΛΙΔΑΣΚΑΤΑΣ

1. Μελέτη Περιβάλλοντος (Φυσικές και κοινωνικές επιστήμες)
2. Ναθηματική
3. Νεοελληνική Γλώσσα

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΟ ΟΡΟΛΟΓΙΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ 1/ΘΕΣΙΟΥ

ΜΑΘΗΜΑΤΑ

ΟΡΙΣ ΛΙΔΑΣΚΑΤΑΣ

1. Μελέτη Περιβάλλοντος (Φυσικές και κοινωνικές επιστήμες)(Γ/Δ)
2. Ναθηματική (Γ/Δ)
3. Νεοελληνική Γλώσσα

ΑΡΘΡΟ 3

Η ισχύς των παρόντος Προεδρικού Διατάξματος αρχίζει από το σχολικό έτος 1983-84.

Στον ίδιο Υπουργικό Έβδομης Πατέρες και Εργοσημάτων ανατέτουμε τη δημοσίευση κατ την οποία επιβεβαιώνεται τη δημοσίευση αυτού του προεδρικού διατάξματος.

Αθήνα, 20 Οκτωβρίου 1983

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΗΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΘΝ. ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΠΕΤΡΟΣ ΜΩΡΑΝΗΣ

Η ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

Η ετήσια συνδρομή της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως, η τιμή των φύλλων της που πωλούνται τημηματικά και τα τέλη δημοσιεύσεων στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίσθηκαν από 1 Ιανουαρίου 1983 ως ακολούθως:

A'. ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

1. Για το Τεύχος Α'	Δραχ.	2.500
2. > > > Β'	>	4.000
3. > > > ΤΑΠΕΤ	>	3.000
4. > > > Γ'	>	1.500
5. > > > Δ'	>	3.500
6. > > > Νομικών Προσώπων Δ. Δ. κτλ.	>	1.500
7. > > > Αν. Ειδ. Δικαστηρίου	>	300
8. > > > Παράρτημα	>	800
9. > > > Ανωνύμων Εταιρειών κτλ.	>	10.000
10. > > Δελτίο Εμπορικής και Βιομηχανικής Ιδιοκτησίας	>	800
11. Για δύο τα τεύχη και το Δ.Ε.Β.Ι.	>	20.000

Οι Δήμοι και οι Κοινότητες του Κράτους καταβάλλουν το 1/2 των ανωτέρω συνδρομών.

Υπέρ του Ταμείου Αλληλοβοηθείας Προσωπικού του Εθνικού Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) αναλογούν τα εξής ποσά:

1. Για το Τεύχος Α'	Δραχ.	125
2. > > > Β'	>	200
3. > > > ΤΑΠΕΤ	>	150
4. > > > Γ'	>	75
5. > > > Δ'	>	175
6. > > > Νομικών Προσώπων Δ.Δ. κτλ.	>	75
7. > > > Αν. Ειδ. Δικαστηρίου	>	15
8. > > > Παράρτημα	>	40
9. > > > Ανωνύμων Εταιρειών κτλ.	>	500
10. > > Δελτίο Εμπτ. και Βιομ. Ιδιοκτησίας	>	40
11. Για δύο τα τεύχη	>	1000

B'. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Η τιμή πωλήσεως κάθε φύλλου, μέχρις 8 σελ., είναι 10 δραχ., από 9 ως 24 σελ. 15 δρ., από 25 ως 48 σελ. 25 δρ., από 49 ως 80 σελ. 40 δρ., από 81 σελ. και πάνω η τιμή πωλήσεως κάθε φύλλου προσαυξάνεται κατά 50 δρ. ανά 80 σελίδες.

C'. ΤΙΜΗ ΦΩΤΟΑΝΤΙΓΡΑΦΩΝ

Η τιμή διαβίσεως στο ποιρό των ακδιδόμενων από το Εθνικό Τυπογραφείο φωτοαντιγράφων των διάφορων φύλλων της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως καθορίζεται σε τέσσερις (4) δραχμές κατά σελίδα.

D'. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

I. Στο τεύχος Ανωνύμων Εταιρειών και Εταιρειών Περιωρισμένης Ευθύνης:

A'. Ανωνύμων Εταιρειών :

1. Των καταστατικών	Δραχ.	25.000
2. Των αποφάσεων για συγχώνευση ανωνύμων εταιρειών	>	25.000
3. Των καδικοποίησεων των καταστατικών (ΦΕΚ 309/67, τ. Β')	>	15.000
4. Των τροποποιήσεων των καταστατικών	>	8.000
5. Των ισολογισμών κάθε χρήσης	>	10.500
6. Των υπουργικών αποφάσεων για παροχή διδειος επέκτασης των εργαστηρίων Ασφαλιστικών Εταιρειών, των εκθέσεων εκτίμησης περιουσιακών στοιχείων και των αποφάσεων του Δ.Σ. του ΕΛΤΑ, με τις οποίες εγκρίνονται και δημοσιεύονται οι κανονισμοί αυτού ..	>	9.000
7. Των αποφάσεων για εγκατάσταση υποκαταστήματος, διορισμού γενικού πράκτορα και παροχή πληρεξουσιότητης αυτοτροπώσπευσης στην Ελλάδα αλλοδαπών Εταιρειών και των αποφάσεων για μεταβίβαση του χαρτοφύλακίου Ασφαλιστικών Εταιρειών κατά το άρθρο 59 παρ. 1 του Ν.Δ. 400/1.9.70	>	6.000
8. Των ανακοινώσεων γιά κάθε μεταβολή που γίνεται με απόφαση Γ.Σ. ή Δ.Σ., των προσκλήσεων σε γενικές συνελεύσεις, των κατά το άρθρο 32 του Ν. 3221/24 γιωστοποίησεων, των ανακοινώσεων που προβλέπονται από το άρθρο 59 παρ. 3 του Ν.Δ. 400/1970 για Αλλοδαπές Ασφαλιστικές Εταιρίες, των αποφάσεων του Διοικητικού Συμβουλίου του ΕΛΤΑ που αναφέρονται σε προσωρινές διαστάξεις και των αποφάσεων του Υπ. Συγκοινωνιών για τους ΗΛΠΑΠ - ΗΣΑΠ - ΟΣΕ ..	>	2.800
9. Των συνοπτικών μηνιαδών καταστάσεων των Τραπεζών Εταιρειών	>	2.800

10. Των αποφάσεων της επιτροπής του Χρηματιστηρίου για την εισαγωγή χρεωγράφων στο χρηματιστήριο για διαπραγμάτευση, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 2 παρ. 3 Α.Ν. 148/1967

Δραχ. 2.800

11. Των αποφάσεων της επιτροπής κεφαλαιαγοράς για τη διαγραφή χρεωγράφων από το χρηματιστήριο, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 2 παρ. 4 Α. Ν. 148/67.

Δραχ. 2.800

12. Των αποφάσεων για την έγκριση τιμολογίων των Ασφαλιστικών Εταιρειών

Δραχ. 2.000

B'. Εταιρειών Περιωρισμένης Ευθύνης :

1. Των καταστατικών

Δραχ. 2.800

2. Των καδικοποίησεων των καταστατικών

Δραχ. 2.800

3. Των ισολογισμών κάθε χρήσης

Δραχ. 3.200

4. Των εκθέσεων εκτίμησης περιουσιακών στοιχείων

Δραχ. 2.800

5. Των τροποποιήσεων των καταστατικών (για κάθε συμβολαιογραφή πράξη)

Δραχ. 1.200

6. Των ανακοινώσεων με συμβολαιογραφή πράξη

Δραχ. 1.200

7. Των ανακοινώσεων με απόφαση της Γ.Σ.

Δραχ. 1.000

8. Των προστάσεων σε γενικές συνελεύσεις

Δραχ. 1.000

I'. Αλληλασφαλιστικών Συνεταιρισμών - Αλληλασφαλιστικών Ταμείων και Φιλανθρωπικών Σωματείων :

1. Των υπουργικών αποφάσεων για τη χορήγηση διδειος λειτουργίας Αλληλασφαλιστικών Συνεταιρισμών - Αλληλασφαλιστικών Ταμείων

Δραχ. 2.800

2. Των ισολογισμών των ανωτέρω Συνεταιρισμών, Ταμείων και Σωματείων

Δραχ. 3.200

D'. Των δικαιστικών πράξεων :

II. Στο Τέταρτο τεύχος :

Των δικαιοτάξεων πράξεων για παρακατάθηση αποζημιώσεων

Δραχ. 1.200

E'. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

1. Οι συνδρομές του εσωτερικού και τα τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται στα Δημόσια Ταμεία έναντι αποδεικτικού εισπράξις. Το οποίο φροντίζει ο ενδιαφερόμενος να το στείλει στο Εθνικό Τυπογραφείο.

2. Οι συνδρομές του εξωτερικού είναι δικαιότο να στελνούνται και σε ακόλου οικόπεδα για επιταγή στο δικαίωμα του Διαμυντή Διαχείρισης του Εθνικού Τυπογραφείου.

3. Το υπέρ του ΤΑΠΕΤ προσοτό επί των ανωτέρω συνδρομών και τελών δημοσιεύσεων καταβάλλεται ως εξής :

α) στην Αθήνα: στο Ταμείο του ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Εθνικού Τυπογραφείου).

β) στις υπόλοιπες πόλεις του Κράτους: στα Δημόσια Ταμεία και αποδίδεται στο ΤΑΠΕΤ σύμφωνα με τις 192378/3639/1947 (RONEO 185) και 178048/5321/31.7.65 (RONEO 139) εγκύρως διατάγματος του Γ.Δ.Κ.

γ) στις περιπτώσεις συνδρομών εξωτερικού: όταν η αποστολή τους γίνεται με επιταγή μαζί μ' αυτής στέλνεται και το υπέρ του ΤΑΠΕΤ προσστά.